

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

máme tu opět termín, kdy redakční rada pečlivě připravuje obsah nového čísla našich Libáňských novin. Rád bych jim všem touto cestou za jejich práci poděkoval a vyjádřil přesvědčení, že i do budoucna budou všichni, včetně spolupracovníků, připravovat kvalitní čtvrtletník, na což jsme ostatně všichni za dlouhé období jeho vydávání zvyklí.

Dnes bych se chtěl opravdu výhradně zabývat rozpracovanými stavebními akcemi, které budou zcela jistě znamenat zlepšení životních podmínek našich občanů. Jedná se i o zlepšení kvality výuky a pracovních podmínek pedagogických i nepedagogických pracovníků a v neposlední řadě i všech žáků navštěvujících naši základní i mateřskou školu.

Pokud půjde vše podle plánu, bude koncem měsíce června zahájena kompletní rekonstrukce školní jídelny a kuchyně. Dodavatelem stavby, který vzešel z výběrového řízení, je firma Metrodis, s. r. o., z Hradce Králové. Termín realizace je plánován, jak již bylo napsáno, od konce června do poloviny října. Z toho tedy vyplývá, že bude nutno zajistit stravování dětí jiným způsobem a samozřejmě na jiném místě. Bylo dohodnuto, že od začátku školního roku bude příprava i výdej obědů probíhat v naší restauraci Radnice, přičemž pro stravování bude určen společenský sál kulturního domu. Bude tak zajištěno nejen oddělení návštěvníků restaurace od dětí, ale i samostatný vstup a zvláštní sociální zařízení, které je v kulturním domě k dispozici. V tuto chvíli ještě doladíme časový harmonogram příchodů a odchodů jednotlivých tříd k výdeji obědů. Provoz a přípravu jídel zajistí kuchařky ze školní jídelny za spolupráce a podpory zaměstnanců restaurace Radnice. Věřím, že až nastane „den D“, bude vše v nejlepším pořádku. Stravování dětí v mateřské škole na začátku prázdnin bude zajištěno personálem kuchyně školky do doby uzavření mateřské školy z důvodu dovolené tak jako každý rok. Konec prázdnin a začátek školního roku v mateřské škole bude stravování zajišťovat rovněž kuchyně v mateřské škole, popřípadě kuchyně restaurace Radnice s následným dovozem jídel do MŠ. Není se tedy potřeba obávat, že by přerušением provozu školní jídelny bylo stravování našich dětí nějak omezeno.

Pro informaci sděluji, že v rámci nahrazení kuchyňských spotřebičů ve škole novými budou funkčními stávajícími spotřebiči (konvektomat, sporáky, trouby a ostatní nerezový inventář) nahrazeny nefunkční nebo zastaralé spotřebiče v kuchyni mateřské školy, a tím získáme prostor, kde bude v případě potřeby možno vařit nejen pro mateřskou školu, ale i popřípadě nahradit eventuální výpadek školní kuchyně.

Další důležitou stavbou, která byla již zahájena na začátku měsíce června, je druhá etapa rekonstrukce zdravotního střediska, o které již bylo v minulosti mnoho napsáno. Dokončení této akce, jejímž zhotovitelem je firma Židovická, s. r. o., je plánováno na konec měsíce října tak, aby od tohoto data mohla být poskytována zdravotní péče v kompletně nových prostorách. Omlouvám se za případné drobné organizační potíže v průběhu výstavby, které však bohužel za plného provozu střediska nelze vyloučit.

Na chvíli bych se ještě vrátil k naší základní škole, kde probíhá rekonstrukce WC dívek v obou patrech staré budovy. Zařízení v přízemí je již předáno do užívání a další bude dokončeno do konce prázdnin. V rámci rekonstrukce kuchyně bude do naší školy pořízen čipový stravovací a docházkový systém, který umožní zjednodušení objednávek obědů, evidenci přítomnosti žáků, otevírání hlavního vchodu čipem a evidenci docházky pedagogických i nepedagogických zaměstnanců s propojením do počítačového systému školy a přes aplikaci i přístupem pro potřeby rodičů. Realizace tohoto systému, který provede firma EFG, bude reprezentovat náklad ve výši přes 500 tisíc korun včetně DPH.

Výstavba pro letošní rok naplánovaných chodníků v ulicích Jiráskova a Lindnerova je v plném proudu. V ulici Jiráskova chybí pouze provést

dokončení lokálních zásypů parkovacích pruhů a v ulici Lindnerova by mělo být vše dokončeno v průběhu měsíce července.

Rád bych též informoval o určitých změnách ve fungování stavebního úřadu v Libáni. Po mnoha letech opouští tento úřad Ing. Josef Radušek, který odchází na zasloužený odpočinek. Rád bych mu na tomto místě poděkoval za mnohaletou, mnohdy velmi složitou práci a popřál mu hodně zdraví a pohody při plnění jeho cílů a zálib, na které nebyl dříve dostatek času. Kancelář stavebního úřadu bude v průběhu prázdnin rekonstruována a současně se funkce ujme na plný úvazek paní Andrea Kožená, která pracovala mnoho let po boku pana Raduška, a má tedy s touto prací dostatečné zkušenosti.

V měsíci červnu bylo vypsáno výběrové řízení na dodavatele komunální techniky s nástavbami, které budou sloužit k údržbě města a přilehlých obcí. I tato investice bude znamenat náklady ve výši téměř 5 mil. Kč.

Další pozitivní zprávou je získání speciálního požárního zásahového automobilu, který nám byl bezúplatně převeden z vlastnictví České republiky. Jedná se o jedenáct let starou cisternu na podvozku Tatra 815.

Domnívám se, že výše uvedené aktivity a dílčí úspěchy jsou dostatečným důkazem toho, že nám život občanů v naší obci není lhostejný a že nás tyto skutečnosti současně zavazují k dalšímu snažení.

Rád bych vám všem popřál příjemné léto, hodně štěstí, zdraví a úspěchů ve vašem osobním i pracovním životě.

Petr Soukup, starosta města Libáň

OKÉNKO MÍSTOSTAROSTKY

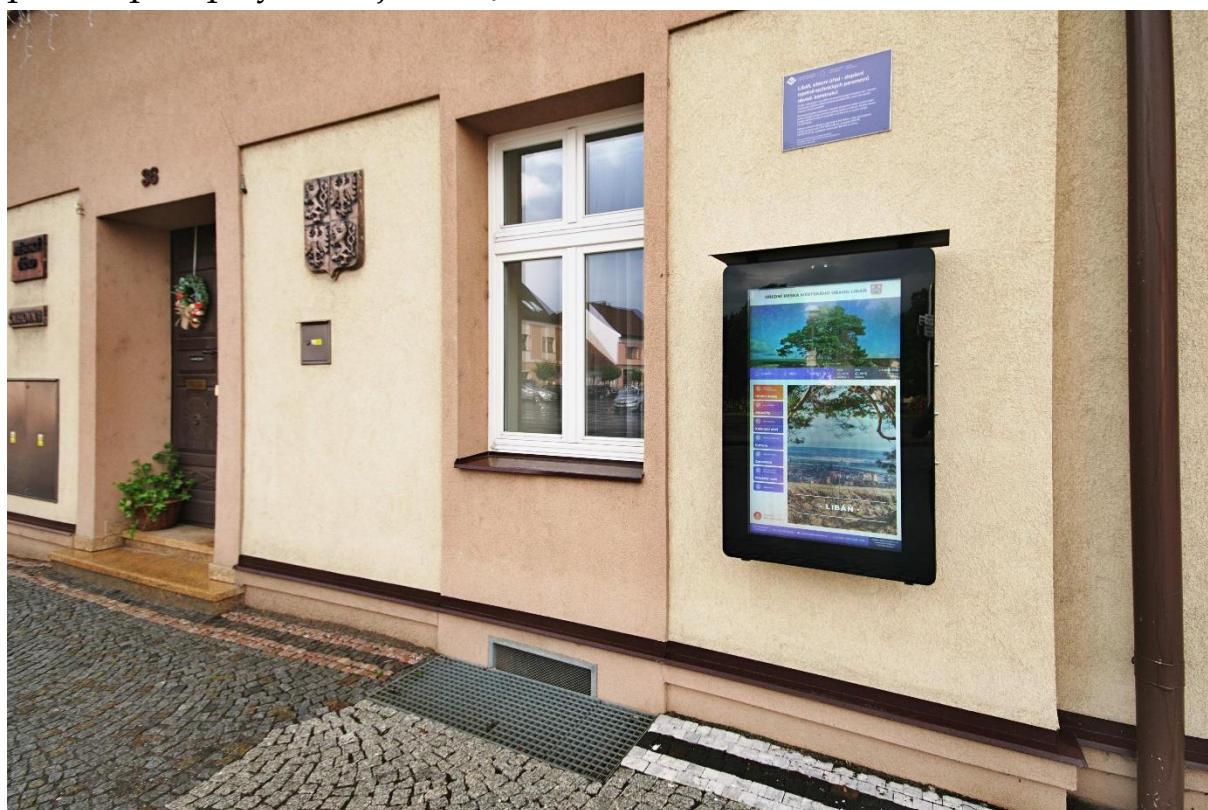
VÁŽENÍ ČTENÁŘI LIBÁŇSKÝCH NOVIN,

v době, kdy jsem psala tento článek, bylo venku deštivo a nevlídno. Nyní, když vy čtete tyto řádky, je již léto v plném proudu a snad je i příjemný slunečný den a vy se těšíte na své zasloužené dovolené. I my na městském úřadu máme svůj plán dovolených, avšak nejprve musíme finišovat s pracovními úkoly, abychom mohli s „čistým stolem“ na dovolené odjet. Na městském úřadu se zabývám převážně dotacemi a ty v letních měsících většinou vyhlášovány nebývají. I tak je přede mnou mnoho neméně důležitých úkolů převážně legislativního charakteru.

Ráda bych vás ale nyní informovala, jako v každých Libáňských novinách, o dotacích.

V minulých Libáňských novinách jsem psala o nákupu digitální úřední desky, která je umístěna na budově úřadu a byla pořízena za finanční pomoci z dotace ze Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) prostřednictvím Místní akční skupiny (MAS) Otevřené zahrady Jičínska. Celková cena byla ve výši 191.785 Kč a dotace nám byla přidělena ve výši 80 %, což je 153.428 Kč. Na této úřední desce naleznete veškeré dokumenty, které musí být povinně zveřejňovány tak, jak nám ukládají právní předpisy. A nejen to. Je zde ke zhlédnutí i většina obsahu webo-

vých stránek města, které byly na jaře tohoto roku kompletně zrekonstruovány. Na vývěškách, kde byla dosud „kamenná úřední deska“, budou již zveřejňovány pouze aktuální a jiné důležité informace.

S jistotou již víme, že od IROP (Integrovaný regionální operační program) jsme obdrželi dotaci na požární cisternu pro JSDH ve výši 4.300.000,20 Kč a rovněž byla již vybrána ve výběrovém řízení firma, která toto vozidlo městu dodá. Konečná cena vozidla včetně příslušenství bude 11.567.600 Kč.

Úspěšní se žádostmi o dotace jsme byli i v Královéhradeckém kraji, odkud jsme obdrželi dotaci na rekonstrukci stravovacího provozu v základní škole ve výši 3.000.000 Kč (žádali jsme o 5.000.000 Kč), dále nám byla z Programu obnovy venkova přidělena dotace na rekonstrukci části zdravotního střediska ve výši 1.020.000 Kč (žádali jsme o 1.200.000

Kč). Z dotačního programu „Rozvoj infrastruktury v oblasti zásobování pitnou vodou a odvádění odpadních vod“ nám byly schváleny dotace na zpracování projektových dokumentací ke společnému územnímu a stavebnímu řízení a k provádění stavby, a to na plánované vybudování rozšíření oddílné splaškové kanalizační sítě v obcích Kozodírky a Zliv, do každé v částce 300.000 Kč.

Začátkem měsíce června jsme podali žádost o dotaci prostřednictvím MAS Otevřené zahrady Jičínska na SZIF (Státní zemědělský intervenční fond) na nákup víceúčelového komunálního stroje včetně příslušenství pro naše technické služby a rovněž bylo vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele tohoto vozidla. Žádali jsme o finanční příspěvek v maximální možné výši, což je 700.000 Kč, přičemž předpokládaná cena za vozidlo bude cca 5.000.000 Kč. Zda nám bude dotace přidělena, budeme vědět až na sklonku tohoto roku a o výsledku vás budu opět informovat.

Přeji vám hezky prožité léto, hodně nových zážitků z cest a šťastný návrat z vaší dovolené.

Vladimíra Klárová

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- schválení rozpočtových opatření č. 3–5 roku 2024 na straně příjmů a výdajů
- schválení účetní závěrky příspěvkové organizace Základní školy a Mateřské školy Libáň, okres Jičín, za rok 2023
- schválení účetního odpisového plánu příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Libáň na rok 2024
- schválení účetní závěrky města Libáň za rok 2023
- schválení závěrečného účtu města Libáň za rok 2023 bez výhrad a vyslovení souhlasu s celoročním hospodařením města za rok 2023
- schválení Organizačního řádu Městského úřadu Libáň včetně příloh, s účinností od 1. 7. 2024
- stanovení měsíční výše úplaty za vzdělávání pro ZŠ a MŠ Libáň na školní rok 2024/2025 takto:
 - v mateřské škole 700 Kč,
 - ve školní družině a školním klubu 250 Kč
- schválení pronájmu části pozemku parcelního čísla 895/15 o výměře 205 m² v k. ú. Libáň za cenu 2.050 Kč/1 rok
- schválení pronájmu části pozemku parcelního čísla 895/15 o výměře 115 m² v k. ú. Libáň za cenu 1.150 Kč/1 rok
- schválení prodeje 1/4 pozemku parc. č. st. 75 o výměře 207,5 m², 1/4 pozemku parc. č. 132/11 o výměře 56,25 m², 1/4 pozemku parc. č. 132/20

- o výměře 368,5 m² a ¼ pozemku parc. č. 137/11 o výměře 337,5 m², všechny v k. ú. Psinice za cenu 150 Kč/m²
- schválení pronájmu nebytových prostor na zdravotním středisku č. p. 17 v Libáni o celkové výměře 125,98 m² za cenu 4.157 Kč měsíčně
 - schválení prodeje části pozemku parc. č. 1488/4 o výměře cca 60 m² v k. ú. Libáň za cenu 300 Kč/m²
 - schválení prodeje pozemku par. č. 435/23 o výměře 20 m² v k. ú. Zliv u Libáně za cenu 150 Kč/m²
 - schválení smlouvy o zrušení předkupního práva Města Libáň k bytové jednotce č. 2 v č. p. 63 v Libáni
 - schválení změny katastrální hranice v k. ú. Zliv u Libáně a v k. ú. Psinice dle návrhu Státního pozemkového úřadu
 - schválení plánu společných zařízení v rámci komplexních pozemkových úprav v k. ú. Psinice, k. ú. Křešice u Psiníc, k. ú. Libáň a v k. ú. Zliv u Libáně
 - schválení smlouvy o právu provést stavbu inženýrské sítě a omezení užívání nemovitosti za účelem vybudování a provozování stavby: „Kanalizace a ČOV Zliv“ a „Dostavba kanalizace Zliv“ se Správou silnic Královéhradeckého kraje, p. o., Na Okrouhlíku 1371/30, 500 02 Hradec Králové
 - schválení smlouvy o převodu majetku z vlastnictví ČR s Českou republikou – Hasičským záchranným sborem Královéhradeckého kraje, nábreží U Přívozu 122/4, 500 03 Hradec Králové, IČO 70882525
 - schválení dodavatele veřejné zakázky „Pořízení požární techniky pro JSDH Libáň“ – firmy Kobit, spol. s r. o., Rozvojová 269, Lysolaje, 165 00 Praha, IČO 44792247
 - schválení smlouvy o zajištění služeb pro Českou poštu, s. p., se společností Česká pošta, s. p., Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, IČO 47114983
 - schválení smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě na pozemcích v k. ú. Křešice u Psiníc a v k. ú. Psinice s Vodohospodářskou a obchodní společností, a. s., Na Tobolce 428, 506 01 Jičín, IČO 60109149
 - schválení firmy Metrodis, s. r. o., Pardubická 871/29, 500 04 Hradec Králové, IČO: 25269844, jako zhotovitele akce „Stavební úpravy jídelny Základní školy a Mateřské školy v Libáni“ za nabídkovou cenu 12.613.490 Kč bez DPH
 - schválení firmy ŽIDOVICKÁ, s. r. o., Židovice 8, 507 32 Kopidlno, IČ: 28846320, za zhotovitele akce: „Rekonstrukce zdravotního střediska v Libáni II. etapa“ za nabídkovou cenu 3.698.071,33 Kč bez DPH
 - byly projednávány různé podněty občanů

Výpisy usnesení z veřejných zasedání města jsou zveřejňovány na internetových stránkách města <http://www.mestoliban.cz/zastupitelstvo-zapisky-usneseni>.

Zveřejněny jsou upravené verze usnesení z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů v platném znění.

Mgr. Jana Valnohová

ROZPOČET 2024 A JEHO PLNĚNÍ – – Z JEDNÁNÍ KONTROLNÍHO A FINANČNÍHO VÝBORU

Vzhledem ke složení obou výborů se jejich předsedové rozhodli realizovat společné jednání na začátku měsíce června. Předmětem byla kontrola aktuálního stavu plnění rozpočtu města 2024. Měli jsme k dispozici uzavřené období 1– 4/2024, tj. první třetina roku 2024. Byla provedena řada rozpočtových opatření, které byly schvalovány na veřejných zasedáních nebo provedeny starostou města v jeho kompetenci, a tak nás zajímalo, jakým způsobem jsou čerpány jednotlivé kapitoly a paragrafy rozpočtu v porovnání s tím, jak byly na konci roku pro celý rok 2024 schváleny.

Porovnávali jsme jejich procentní plnění vzhledem k aktuálnímu datu (máme za sebou třetinu roku), zda čerpání odpovídá poměrné části roku a jak je v souladu s navrženým rozpočtem pro celý rok 2024. Jak jsem uvedl, od začátku roku byla realizována řada rozpočtových opatření, téměř na každém veřejném zasedání se tak stalo. Důvod je logický, plánovat příjmy a výdaje na základě předchozího roku je jedna věc, skutečnost, kterou denní život ve městě přináší, je věc druhá. Změny se objevují jak na straně příjmů ve formě příjmů mimořádných, protože při sestavování rozpočtu města pracujeme pouze s potvrzenými příjmy, což například některé dotace zcela jistě v okamžiku schvalování rozpočtu určitě nejsou, ale na tyto změny reagují také výdaje. Stále je však rozpočet udržován jako vyrovnaný, což je jeden z hlavních cílů zastupitelstva města.

Důvodem kontroly byla také motivace zjistit, jak jsou nebo nejsou některé paragrafy a položky „napnuté“, zda nebude nutné ke konci roku řešit zásadní přesuny, popřípadě zapojit financování. Hospodaření města je na velmi dobré úrovni, čemuž odpovídá aktuální zůstatek na účtech

města, ale realizované investice nad plán stanovený rozpočtem, o kterých rozhodne v rámci stanovených priorit zastupitelstvo. Havarijní situace vyžadující náklady na opravy, mohou tento stav velmi rychle změnit.

Kontrolní výbor se zaměřil u vybraných faktur za období 1–4/2024 na správnost jednotlivých kroků v procesu: nabídka, schválení zastupitelstvem, rozpočtové opatření/bod v zápise jednání ZM, objednávka/smlouva, fakturace.

Zaměřili jsme se na faktury oprav a investic realizovaných za výše uvedené období, konkrétně:

- pořízení betlému
- oprava vozidla TATRA HZS Libáň
- oprava chodníků ulice Jiráskova a Lindnerova
- rekonstrukce sociálních zařízení ZŠ Libáň
- kontrola, čištění, postřik a doplnění písku umělého hřiště
- studie ordinace 1. a 2. NP zdravotního střediska
- betonové květináče a koše k ZŠ

Ve všech případech byly všechny procesní kroky z pohledu procesu schvalování a realizace dodrženy, žádné pochybení nebylo zjištěno. Je tak dodržován nastavený postup.

Nyní ke konkrétním zjištěním finančního výboru. Jak již bylo výše řečeno, nedošlo k žádným chybám. Faktury měly řádné rozpisy. V případě uzavření smluv o dílo souhlasily částky na fakturách s částkami ve smlouvách. Faktury byly řádně placeny v souladu s rozpočtem nebo s rozpočtovými opatřeními.

Jako předseda finančního výboru jsem se také zúčastnila kontroly příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Libáň dne 28. května 2024. Předmětem kontroly bylo čerpání příspěvku od zřizovatele na rok 2023 a 2024, kontrola dokladové inventury roku 2023, kontrola účetnictví části roku 2024. Čerpání příspěvku bylo bez chyb. U inventarizace nebyly zjištěny žádné závažné chyby. V účetnictví byly zjištěny drobné nedostatky, které byly opraveny hned při kontrole.

Ještě bych vás chtěla informovat, že na 19. veřejném zasedání, které se konalo dne 29. května 2024, došlo ke schválení závěrečného účtu a účetní závěrky Města Libáň za rok 2023. Přezkum hospodaření provedli pracovníci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Při přezkoumání hospodaření podle § 10 odst. 3 písm. a) zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumání hospodaření územních samosprávních celků a dobrovolných svazků obcí, nebyly zjištěny chyby a nedostatky. Výsledek hospodaření za rok 2023 činil zisk ve výši 20.806.463,34 Kč.

Michal Zahradníček, Monika Smetanová

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Vážení voliči, dne 7. 6. 2024 a 8. 6. 2024 se uskutečnily volby do Evropského parlamentu na období 5 let. Volební účast byla v Libáni:

v roce 2024 27,02 %,
v roce 2019 23,71 %,
v roce 2014 12,72 %,
v roce 2009 23,19 %,
v roce 2004 26,36 %.

V příložené tabulce jsou uvedeny údaje o naší obci.

Okrsek 1 a 2	Voliči v sez- namu	Vyda- né obálky	Voleb- ní účast v %	Odevzda- né obálky	Plat- né hlasy	% plat- ných hlasů
Celkem	1 364	505	37,02	504	500	99,21

Strana		Platné hlasy	
Číslo	Název	Celkem	V %
1	Klub angažovaných nestraníků	0	0
2	Liberální aliance nez. občanů	0	0
3	SPD a Trikolora	28	5,6
4	Mourek – politická strana	0	0
5	LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	1	0,2
6	PRO – Jindřicha Rajchla	15	3
7	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0	0
8	Ref. o vstupu do EU bylo zman.	0	0
9	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	87	17,4
10	SEN 21 a Volt Česko	2	0,4
11	Česká republika na 1. místě!	2	0,4
12	Strana zelených	2	0,4
13	ČSSD	0	0
14	ANO 2011	169	33,8
15	ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	3	0,6
16	ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	3	0,6
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	75	15
18	REFERENDUM – Hlas Lidu	0	0
19	Svobodní	6	1,2
20	Sociální demokracie	4	0,8
21	Starostové a osobn. pro Evropu	40	8
22	HLAS	3	0,6

23	Česká pirátská strana	13	2,6
24	PRO vystoupení z EU	1	0,2
25	Nový směr	0	0
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	44	8,8
27	DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	2	0,4
28	Volte Pr. Blok www.cibulka.net	0	0
29	SENIORŮ SOBĚ	0	0
30	Levice	0	0

Na webových stránkách www.volby.cz jsou uvedeny podrobné výsledky za všechny obce.

Ivana Krivošová

VOLBY DO KRAJSKÝCH ZASTUPITELSTEV 2024

Dne 20. 9. 2024 a 21. 9. 2024 proběhnou volby do krajských zastupitelstev. Jako vždy budeme volit ve dvou volebních okrscích. Volič může požádat o vydání voličského průkazu, a to od vyhlášení voleb prezidentem republiky až do 16:00 hodin dne 18. 9. 2024. S tímto voličským průkazem může volič hlasovat pouze ve volebních okrscích Královéhradeckého kraje. Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů, aby mohl hlasovat mimo volební místnost (u sebe doma), do přenosné volební schránky. Občan, který by měl zájem o členství ve volební komisi, se může přihlásit do 22. 8. 2024. Dotazy ohledně návštěv a členství v komisích volejte na tel. 493 598 023.

Podrobné informace budou v září zveřejněny na úřední desce a elektronické úřední desce v oznámení o době a místě konání voleb do zastupitelstva kraje.

Přeji všem příjemné dny a na shledanou u příštích voleb.

Ivana Krivošová

VÝROČÍ

VLADIMÍR HOLMAN

23. července by se dožil 110 let novopacký rodák, učitel, malíř a kulturní pracovník **Vladimír Holman**. Jak na něho vzpomíná Karol Bílek:

Vzpomínka na pana učitele

K velkým osobnostem, které se nesmazatelně zapsaly do dějin Libáňska, patří bezesporu i Vladimír Holman, od jehož narození uplyne 23. července 2024 již celých sto deset let. Říkali jsme mu prostě pan učitel,

i když tento novopacký rodák působil jako zástupce ředitele libáňské školy a měl řadu jiných funkcí a titulů od předsedy Místního národního výboru v Sedlístích a Starých Hradech, čestného občana až po zasloužilého pracovníka v kultuře. Vzpomínají na něho stovky žáků, snad v každé druhé domácnosti v širokém okolí visí od něho nějaký obraz.

Do povědomí české kulturní veřejnosti vešel výjimečným činem – záchranou starohradského zámku. Myslím, že nikdo jiný by se toho neodvážil a ze zámku by dnes byla hromada kamení, pokud by nebyla rozkradena.

Měl k tomu několik nutných předpokladů. Především plně využil svých rodových dispozic – jako syn stavitele a absolvent reálky dovedl nakreslit stavební plány, ale vyznal se i ve všech potřebných řemeslech. A jako známý výtvarník zvládl i restaurování části zámeckých sgrafit.

Dále byl výborným organizátorem, který osobním příkladem dovedl strhnout stovky nadšených spolupracovníků – od svých žáků a spoluobčanů přes trampy, archivní badatele a novináře až po pracovníky památkové péče. Obklopil se nadšenými spolupracovníky, za všechny vzpomínám na zedníka pana Joukla, tesaře bratry Macouny, kováře pány Čubana a Svobodu, elektrikáře Frantu Svobodu, studentku a později archivářku Evu Horáčkovou-Bílkovou, památkáře dr. Jaroslava Wagnera a stavitele Ing. Karla Pokorného. Byl skutečně dobrým psychologem, uměl jednat s přirozenou autoritou, klidně a vytrvale, „netlačil na pilu“, prosazoval heslo „Plyňtež věci samy sebou!“ A také Komenského „Pospíchatí toliko pro hovada dobré jesti“.

Nebál se prosadit věci, o jejichž užitečnosti byl přesvědčen, i proti vůli úřadů, často „načerno“. Tak začal i záchranu zámku, tak zaštilil i vydávání časopisu Listy starohradské kroniky, když jsem mu vylíčil své zkušenosti s redigováním Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

Měl rovněž citový vztah ke kultuře – ať to bylo výtvarné umění, hudba nebo památky. I proto prosadil, že obnovované prostory zámku získával postupně do nájmu Literární archiv Památníku národního písemnictví a že jsme zde pod hlavičkou osvětové besedy rozjeli bohatý kulturní život, reprezentovaný hlavně Hanou Kofránkovou, Alfredem Strejčkem a Štěpánem Rákem.

A uměl hospodařit s časem. Přesně v deset a v půl třetí přicházel do naší pracovny na svačinu, často se slovy: „Bando, kde je kafe?“, když jeho sklenice ještě nestála na stole. Během chvilky vyřídil i několik telefo-

nátů, nadiktoval úkoly nebo napsal kus zápisu do obecní kroniky a už zase běžel za „dědy“ na staveniště nebo jel zpět do školy. Do smrti nepoměnu na jeho časté: „Karlíčku, pojď nám pomoci!“

Mohli bychom na pana učitele ještě dlouze vzpomínat. Snad k tomu bude někdy příležitost. Vždyť hlavně jemu vděčí Libáňsko za záchranu starohradského zámku, jak hlásá text pamětní desky, odhalené jemu a jeho spolupracovníkům v zámeckých arkádách.

Karol Bílek

KRONIKY OBCE PSINICE A JEJICH AUTOŘI

Zápisy za léta 1940 – 1988

Po skončení 2. světové války byly nuceně odevzdané obecní kroniky vráceny zpět jednotlivým obcím. Zastupitelstvo Psinice se na svém zasedání 3. srpna 1946 usneslo, že obecní kroniku povede ředitel místní školy Jan Klaban, který měl také provést chybějící zápisy za válečné roky. Odměna za vedení kroniky byla stanovena ve výši 300 Kčs. Jan Klaban se však následně domluvil s psinickým rodákem a obyvatelem, ředitelem školy v Dětenicích Josefem Machkem, že ten místo něj převezme vedení obecní kroniky. Josef Machek na základě této domluvy provedl zápisy do kroniky za léta 1940 až 1947. Zpětné zápisy nemohly zcela logicky plnohodnotně nahradit každoroční bezprostřední kronikářské záznamy a jejich rozsah i obsah je tím logicky poznamenán. Stěžejní ovšem bylo, že se díky práci Josefa Machka podařilo udržet kontinuitu kronikářských zápisů.

První díl kroniky obce Psinice existuje ve dvou exemplářích. Zatímco zápisy za roky 1923 až 1939 jsou v obou verzích totožné, zápisy Josefa Machka se odlišují (zejména formulačně, v menší míře i obsahově). První exemplář této kroniky (s navazujícími zápisy Josefa Košťáka do roku 1951) je uložen ve Státním okresním archivu Jičín, druhý je v soukromém držení.

Josef Machek se narodil 19. 8. 1896 ve Psinicích. Stejně jako předchozí pisatelé kronikářských zápisů byl učitelem, v rodných Psinicích však vyučoval pouze v roce 1919 a ve školním roce 1928/1929. Jako učitel působil mj. v Libáni či Kopidlně, od roku 1945 byl ředitelem školy v Dětenicích. V roce 1919 se oženil s Ludmilou Kořínkovou. Během 2. světové války se Josef Machek zapojil do protinacistického odboje, za

tuto činnost byl v červnu 1944 zatčen a do konce války vězněn (Kartouzy, Terezín). Po 2. světové válce působil v několika veřejných funkcích. Josef Machek zemřel 21. dubna 1981 v jičínské nemocnici.

V roce 1950 se stal kronikářem obce Josef Košťák, jehož práci lze označit za pomyslný obsahový i rozsahový vrchol psinických kronikářských záznamů. Josef Košťák se stal kronikářem obce na přání ředitele psinické školy a předsedy místní osvětové rady Jana Klabana. Zde je na místě vyzdvihnout působení Jana Klabana, který sám sice psinickou kroniku nevedl, ale dokázal získat dva její pisatele. Josef Košťák se ve svých zápisech oprostil od dosavadní struktury vedení psinických kronik a vytvořil si svoji vlastní. Jeho zápisy jsou velmi podrobné, události v obci i osudy jejích obyvatel zaznamenávají do značných podrobností (s důrazem na témata, která mu byla blízká). Poté, co se součástí Psinic stala obec Křešice, zahrnul Josef Košťák do svých zápisů i události z Křešic. Psinice i Křešice se v roce 1975 staly místními částmi Libáně.

Josef Košťák provedl kronikářské zápisy za roky 1948 až 1976. Dopsal první psinickou kroniku (1923–1951), byl jediným autorem druhé (1952–1974) a zahájil psaní třetí (1975–1988), označené ovšem jako čtvrté. Jako jedno z možných vysvětlení se jeví, že za třetí díl kroniky byl autorem považován nevázaný popis historie jednotlivých domů ve Psinicích a jejich obyvatel, jehož části byly svého času předány majitelům jednotlivých domů a lze jej jako celek bohužel považovat za nenávratně ztracený.

Josef Košťák se narodil 12. dubna 1908 v Kutné Hoře, kde jeho otec pracoval jako bednář v místním pivovaru. Rodina Košťáková pocházela ze Psinic, kam se po 1. světové válce vrátila. Josef Košťák po celý život pracoval v zemědělství. V roce 1931 se oženil s Růženou Adamcovou a převzal rodinné hospodářství se 2,5 hektary polností; v roce 1952 se stal členem JZD. V letech 1948 až 1949 byl předsedou Místního národního výboru ve Psinicích.

Josef Košťák nebyl pouze zapisovatelem soudobého dění v obci, ale intenzivně se zajímal o její historii. Kronikářské zápisy doplňoval exkurzy z dějin obce na základě studia pramenů či vyprávění pamětníků. Se-psal „*Pamětní knihu*“ psinického hasičského sboru od jeho založení. Po zrušení školy ve Psinicích zaznamenal její historii do školní kroniky, kam mj. zapsal i soupis všech jejích žáků, vytvořený na základě dochovaných třídních katalogů. Zpracoval též výše uvedenou historii domů ve Psini-

cích a jejich obyvatel. Shromáždil řadu historických fotografií, sám byl nadšeným fotografem. Mj. byl též obecním knihovníkem.

Vážně nemocný Josef Košťák dopsal svůj poslední kronikářský záznam za rok 1976: „Vážení spoluobčané! Končím posledními řádky v psaní naší „Psinické kroniky“, do které jsem se snažil pokračovat v zaznamenávání všeho dění od roku 1950 v naší obci a okolí. Pro vážnou nemoc v 69 letech musím těchto prací zanechat a doufám, že i nadále v nich někdo bude pokračovat, aby příští pokolení poznala, jak jsme žili my.“ Josef Košťák zemřel 12. června 1977.

Přání, aby někdo navázal na jeho kronikářskou práci, bylo naplněno a ve vedení psinické kroniky pokračovala Marie Reslerová, a to i po svém odchodu ze Psinice do Jičína. Zápisy do kroniky prováděla do roku 1988.

Marie Reslerová, poslední pisatelka psinické kroniky, se narodila 14. listopadu 1939 v Českých Budějovicích. V rámci svého působení ve veřejné činnosti byla mj. tajemnicí Občanského výboru či předsedkyní Svazu žen ve Psinici. Od roku 1981 žije v Jičíně.

Výsledkem činnosti výše uvedených pisatelů jsou tři díly psinických kronik se zápisy z let 1923 až 1988 (a řadou exkurzů do historie), které jsou trvalým zdrojem informací pro všechny zájemce o historii obce.

Doplnění první části příspěvku: Ladislav Luks zemřel dne 17. března 1975 v Jičíně (informaci poskytl Karol Bílek).

Použité prameny:

Státní okresní archiv Jičín: fondy Archiv obce Psinice, Místní národní výbor Psinice, Místní národní výbor Libáň, Základní devítiletá škola Psinice.

Poděkování za výraznou pomoc s obsahem textu tohoto příspěvku náleží Martinu Kohoutovi, Liboru Vaňkovi, Marii Reslerové a Soně Cardové.

Mgr. Josef Matoušek, Státní okresní archiv Jičín

Z MÉHO ŽIVOTA

Nenašla bych snad vhodnější místo na světě pro následující rozhovor nebo spíš vzpomínání, než je Litomyšl. Smetanova Litomyšl. Sedíme při dobré kávě v Klášterní zahradě, spolu s námi je tu přítomno národní obrození – studenti Vavřena i Špína, z okna měšťanského domu nás kritickým okem měří aktuár Roubínek, Alois Jirásek v nadživotní velikosti nedaleko v parku odpočívá jsa unaven z toho množství práce, které pro českou identitu vykonal. A na náměstí,

před hotelem Zlaté Slunce, takřka v taneční pozici postává ten, jenž pro slávu Litomyšle udělal snad nejvíce. Slavný rodák z litomyšlského zámeckého pivovaru – Bedřich Smetana. „Dovolte, abych vás představila panu Smetanovi – to je váš oddaný ctitel a obdivovatel pan Zdeněk Vokurka, muzikolog a hudební kritik. Je o něco mladší než vy, pane Smetano, narodil se sto deset let po vás, jinak řečeno před rovnými osmdesáti lety. Že tomu nevěříte – ani se vám nedivím, jubilant Zdeněk Vokurka má v sobě mladickou jiskru a neztrácí glanc....“

První polibek od paní Hudby?

...to bylo v roce 1940, kdy mě rodiče před zahájením první třídy vzali do Národního divadla na moji první Prodanku. Mám dodnes schovaný program. Byl jsem jak u vytržení. Klasická scéna, lidové kroje a ta hudba... Ne, neměl jsem v rodině žádné předky, kteří by se věnovali systematicky hudbě. Jen můj otec občas hrával na klavír v proslulém kabaretu Červená sedma a orchestru Jaroslava Ježka. Aby se někdo tak „zakousl“ do muziky jako já, to ne, já byl a asi bohužel zůstanu z rodiny jediný. Ta atmosféra operního představení mě natolik uchvátila, že jsem už od svých šesti let začal poslouchat vše, co tehdejší protektorátní rozhlas nabízel, četl jsem knihy s hudební tematikou a samo sebou, jak se na tehdejší dobu slušelo, chodil jsem do houslí. A když skončila válka, mně bylo dvanáct, tak jsem si s muzikou začal skutečně vážně. Chodil jsem o sobotách a nedělích na všechna operní představení Národního divadla, odpolední i večerní. Nosil jsem si s sebou celé klavírní výtahy, seděl jsem na bidýlku, nebo i jen tak na chodbě, poslouchal jsem muziku a současně jsem kontroloval notový záznam, zda hraje orchestr dobře. Pak přišlo v roce 1946 první Pražské jaro s Rafaelem Kubelíkem, v roce 1949 první Smetanova Litomyšl...

Na prknech, co znamenají svět?

...no tak tam jsem se tedy moc neohráł, i když ambice jsem měl velké. Jak rád bych býval zpíval v opeře, miluji basové role, hlavně jsem toužil zpívat nějakého ďábla nebo démona. Nicméně jsem začínal jako statista v Musorgského opeře Boris Godunov, kde jsem tak dlouho v zákulisí sledoval dirigování rozsáhlého pěveckého sboru, že jsem se již na scénu nedostal. Později samozřejmě ano, jako mládenec s pivíčkem v ruce v mé milované Prodance, zbrojnoš, který si jde pro Dalibora, studentík v Jakobínu atd. Rád vzpomínám na zájezdová představení Národního divadla (ND). To byly z Prahy vypravovány celé vlakové soupravy ansámblu ND – pěvci, hráči orchestru, sbor, kulisáci. A té slávy v každém městě, kam jsme přijeli! Místní lidé se prali o to, aby nás mohli u sebe v soukromí ubytovat – takovou vážnost ND mělo. I v Litomyšli jsem byl poprvé se zájezdem ND, to bylo v roce 1953 s Prodanou nevěstou, Daliborem a Dvěma vdovami, a představ si, že jsem bydlel právě v tom hotelu Zlaté slunce na náměstí a z okna jsem se díval na Bedříška...

Lékař nebo muzikant?

...to víš, žít se muzikou se mým rodičům nelíbilo. Táta ze mě chtěl mít doktora. A protože dostat se na medicínu v padesátých letech nebylo vůbec jednoduché, poradil někdo tátovi, aby mě po maturitě, kterou jsem skládal na reálném gymnáziu v Křemencově ulici v Praze, nechal ještě zapsat na čtyři roky na školu zdravotní. A po dvou letech na vojně jsem nastoupil do laboratoře. Ale v hlavě jsem měl jen muziku. Takže když jsem náhodou objevil v novinách, že se druhý den konají přijímací zkoušky na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor muzikologie, tak jsem se tam jen tak vypravil, že to zkusím. Zkoušející byl vynikající pedagog a hudební vědec Mirko Očadlík a požádal mě, abych mu něco řekl ke Smetanově smyčcovému kvartetu Z mého života. Nebylo nic lehkého, byl jsem přijat jako mimořádný student muzikologie právě do třídy Mirko Očadlíka. Už za studií jsem začal pracovat v Českém hudebním fondu (ČHF). Mým úkolem bylo mapovat a propagovat současnou českou hudbu. Toho, že jsem se do ČHF dostal, jsem si velice považoval a cenil, protože jsem nastoupil na místo po R. A. Dvorském – a to, jak uznáš, bylo jméno. A aby toho nebylo málo, tak jsem se nechal zapsat také na studium kunsthistorie a víš, kdo mě učil? Sám profesor František Dvořák! Nedávno jsem se s ním potkal v Praze v hospodě U Tygra, kam chodil i Hrabal. Tak jsme trochu zavzpomínali na staré časy. A táta? Co mu zbývalo, než se smířit s tím, že syn nebude chodit v bílém plášti, ale že bude šťastný s muzikou a uměním vůbec...

Vzácná setkání?

...já byl odjakživa drzej a když mě někdo zajímal, tak jsem se za ním vydal třeba do bytu jen tak pro podpis. A za ty roky práce, ať už jsem pracoval v Českém hudebním fondu, nebo jako dramaturg České filharmonie, odborný poradce opery Národního divadla, hlavní dramaturg hudebního vysílání Československé televize a naposledy jako ředitel Pražského jara, jsem se taky potkal s desítkami vzácných lidí. A třeba mi tehdy někteří ani vzácní nepřipadali, osobnosti se z nich staly až léty umělecké práce. Rád vzpomínám na setkání s J. B. Foerstem, to mi bylo patnáct, když jsem se za ním vydal do jeho strašnické vily. On byl všestranný umělec – skladatel, malíř, básník. Krátce jsem se potkal s Hanou Benešovou, manželkou prezidenta dr. E. Beneše. Několikrát jsem byl na

návštěvě v bytě u Jana Drdy – taky jsem jen tak prostě zazvonil u dveří, jestli by mi nepodepsal Hrátky s čertem a Dalskabáty, které právě čerstvě vyšly. V ateliéru Jana Zrzavého jsem obdivoval ohromnou lahev od okurek plnou různých mincí a bankovek – na co to měl, to je mi dodnes záhadou. Krásná setkání byla s Jaroslavem Seifertem – stejně jako on i já miluju něhu podzimu. Další zajímavý atelier – Ludmila Jiřincová, malířka a ilustrátorka. V lavici na muzikologii jsem seděl s Jirkou Tichotou ze Spirituál kvintetu, v televizi jsem sdílel kancelář s klavíristou Jirkou Maláskem, spolupracoval jsem s Václavem Holzknechtem, často jsem se tam také při práci na hudebních pořadech potkával se Zdeňkem Mahlerem, který tenkrát nemohl pracovat pod svým jménem... No a když se podívám za hranice – jako novinář jsem se v roce 1993 dostal do blízkosti papeže Jana Pavla II., na ten letný dotek ruky nezapomenu. Velice si vážím toho, že se mi podařilo dostat do Prahy Leonarda Bernsteina, s ním jsem se pravidelně potkával po tři roky, dokonce jsem s ním popíjel z jedné „placatky“ whisky. Úžasné setkání s dirigentem Karajánem, ve Švýcarsku jsme se pravidelně scházeli s Rudolfem Firkušným, představ si, v Polsku jsem dělal interview s italskou herečkou Annou Magnani (hereckým vzorem Simony Stašové), v Paříži s Belmondem i Delonem, taky třeba s vynikajícím ruským baletním sólistou Baryšnikovem, a když už jsme na tom východě, tak třeba se Šostakovičem, Rostropovičem, Oistrachem. Těmhle posledním třem jsem dokonce namaloval karikatury, které mi vlastnoručně podepsali...

Umělecká přátelství?

...ale to víš, že je to možné i v téhle branži mít přátele. Jo, třeba mezi zpěvačkami je rivalita, tam se kamarádství moc nepěstuje. Já s tou svojí profesí měl vlastně štěstí, že jsem si s nikým nekonkuroval a dělal jsem si, co jsem chtěl. Moc vzpomínám třeba na téměř patnáctileté přátelství s dirigentem Václavem Neumannem. Říkal jsem mu „pane šéfe“. S tím jsme společně dělali dvacetidílný televizní cyklus Česká filharmonie hraje a hovoří. Já psal scénáře, on to potom působivě převyprávěl na kameru. Oba jsme měli stejný cíl – prosadit k obyčejným lidem kvalitní muziku. Ten cyklus měl velký ohlas, pochválím se, že jsme za něj obdrželi Velkou cenu ČST (což bylo víc, než Zlatá Praha). Nedá se zapomenout na 300 přímých vysílání pořadu Hudba z respira. Víš kolik je to roků práce? Všechny tyhle pořady uváděl můj přítel Milan Friedl. Novoroční koncerty ze Španělského sálu uváděl společně se slovenskou hlasatelkou Elenou Galánovou. Elena byla nejen krásná, ale taky tajemná. Věřila budoucnost z kávové sedliny. Umělecké přátelství mě také pojilo s Dvořákovým vnukem, houslistou Josefem Sukem, kterému jsem směl říkat důvěrným oslovením „Pepulo“. A vůbec, Dvořákova rodina

mě provází celým životem. Já jsem se opravdu hodně přátelil s Otakarem Dvořákem – synem skladatele Antonína Dvořáka. Často jsem za ním jezdil na Vysokou u Příbrami, kde stojí dodnes vila Rusalka, kam jezdil Antonín Dvořák odpočívat. Otakar pobýval se svým otcem v Americe, takže jeho vyprávění o tom, co prožívali za mořem, ten stesk po domově, který jeho táta vložil třeba do Biblických písní, bylo naprosto autentické. A teď se přátelím se synem Otakara, Antonínem Dvořákem III. A on mi zas vypravuje to, co mi neřekl otec. Třeba že pokaždé, když slyšel druhou větu Amerického kvartetu, hořce plakal. No a představ si, že jsem jako kluk, když jsem byl u babičky v Libáni na prázdninách, jezdil každoročně na kole do Jabkenic, kde v té době stále ještě žil v hájovně vnuk Bedřicha Smetany Zdeněk Schwarz, a vyprávěl mi střípky z posledních měsíců života Smetany. No není to úžasný, řekni...

Hudba je rodu ženského?

...kam teď svým dotazem míříš? Samozřejmě, že jsem měl jako mladý kluk své ženské idoly. Bezkonkurenčně byla naší nejkrásnější pěvkyní všech dob Marie Podvalová. To byla opravdová kněžna Libuše. Co my jsme se na ni načekali po představení, abychom ji mohli vyprovodit domů. Ale to nebyla jen ona, my jsme doprovázeli domů i jiné – Marii Taubarovou, krásnou Vlastu Fabiánovou a dokonce i mužské – Beno Blachuta, Ivo Žídka nebo herce Vojtu, Štěpánka, Smolíka. A co se týká spojení „hudba – žena – múza“? O Myslbekově bronzové soše krásné ženy s lyrou jménem Hudba, která je ve foyer Národního divadla, jsem napsal malou impresi, jež v závěrečné větě shrnuje asi vše na toto téma: „Hudba a žena plodí neustále život.“ ...

Nesplněná přání?

...co bych zapíral, na jednu stranu mě mrzí, že mi je už tolik, kolik mi je. Ale na druhou stranu jsem šťastný, že mi je tolik, kolik mi je. Že jsem se narodil natolik včas, abych všechny tyhle vzácné lidi, o kterých ti vypravuju, potkal, poznal, pracoval s nimi. Stačilo by narodit se o deset let později a nic z toho by nebylo. Splnila se mi všechna přání, která jsem v životě měl, dokonce se splnilo i to, nač jsem se kolikrát ani neodvažoval pomyslet. Když se ohlédnu zpátky – byl to krásný život s Hudbou, v Hudbě, pro Hudbu...

Víra?

...věřím v Boha, protože mi pomáhá. A věřím v Hudbu, protože mě uzdravuje.

Sotva dopisují poslední řádek vzpomínek a postřehů jubilanta Zdeňka Vokurky a už mi zvoní na stole mobil. „...víš, co mi právě přistálo v mailu? Program hradecké filharmonie na další sezónu. V březnu 2015 budou hrát celý cyklus Dvořákových symfonických básní na Erbenovu Kytici. To nemůžeme vynechat! Já si

to „sejfnu“, aby se mi to náhodou neztratilo, znáš mě, a přepošlu ti to. Je tam toho dobrého hodně. Pááá.“

A tomuhle Vokurkovi že je osmdesát?!

Se Zdeňkem Vokurkou si v Litomyšli před deseti lety povídala Pavlína Čížková

SMETANA 200

Snad žádná jiná událost letos nerezonuje českým kulturním světem tak silně jako **Rok české hudby** korunovaný dvoustým výročím narozením zakladatele národní české hudební tradice – **Bedřicha Smetany**. V těchto dnech právě vrcholí 66. ročník hudebního festivalu, jehož název v sobě skrývá jak jméno tohoto génia, tak i místo, kde se 2. března 1824 narodil. Malou ochutnávku ze Smetanovy Litomyšle jsme „Libaňákům“ v dubnu zprostředkovali díky besedě s jejím hlavním dramaturgem Vojtěchem Stříteským. Nic se však nevyrovná pocitům, prožitkům a úžasné atmosféře, které vás pohltí a rozechvějí, vypravíte-li se do Litomyšle, tohoto nádherného východočeského města, osobně, nejlépe hned na několik dní. Pokud to už letos nestihnete, nevadí. Přesto neuškodí, když si život a dílo Bedřicha Smetany připomeneme alespoň v několika větách na stránkách Libaňských novin.

„Vyvalte sudy, narodil se mi syn!“, zvolal litomyšlský zámecký sládek Franz Smetana. Bylo právě masopustní úterý 2. března 1824 a pyšný otec se konečně po deseti děvčatech dočkal se svojí třetí manželkou Barborou, rozenou Linkovou, mj. rodačkou z Miletína, prvního syna. S vymyšlením jména si nedělal velké starosti, podíval se do kalendáře, kde bylo nejbližší klučičí jméno Bedřich (Fridrich). Smetanovi se do Litomyšle přistěhovali v prosinci 1823, ubytovali se v bytě, který byl přímo v areálu zámeckého, tehdy valdštejnského pivovaru. Táta byl muzikus, a tak není divu, že už v nějakých pěti letech koupil malému synkovi housličky a že si kluk „brnká“ na klavír. To už ale rodina bydlela v docela výstavním domě v centrální části litomyšlského náměstí, kam se na různé dýchánky scházela místní smetánka, již se za čas malý Bedřich představil jako obstojný pianista a též skladatel drobných skladbiček. Smetanovi tu ale nepobyli dlouho. V r. 1831 se Smetanovi stěhují do Jindřichova Hradce, kde se spřátelili s rodinou úředníka Koláře. Bedřich studuje zde, potom přestoupí do Jihlavy, Německého Brodu; otce uprosí, ať ho dá na studie do Prahy, a popravdě řečeno, víc než studium ho zajímá hudba. Otec s jeho studijními výsledky není spokojen, proto ho posílá do Plzně, kde má nad jeho studiem dohlížet o mnoho let starší bratranec. Mladý Bedřich nakonec v roce 1843 odmaturuje, dnes bychom řekli „s odřenýma ušima“. To mu ale vůbec nevadí, jeho motorem je hudba, krásné dívky a tanec. Ano, Bedřich byl vášnivý a dobrý tanečník, málokterá zábava

či ples se bez něho obešly. A jak to tak bývá, neměl v takovém prostředí daleko k milostným vzplanutím. Pro své lásky skládá např. Luisinu polku, Jiřinkovou polku, pro kamarády studáky polku Ze studentského života. V srpnu toho roku odjíždí za svým mladším bratrem Karlem, který je shodou okolností lesním na Chloumku u Mladé Boleslavi. Právě v Boleslavi tou dobou působí jako inspektor kamerálního úřadu K. Kolář (známý z Jindřichova Hradce) a Bedřich Smetana se u něho na několik dní ubytuje. Potkává se tady se šestnáctiletou Kateřinou Kolářovou a oba v sobě nacházejí zalíbení. Bohužel je Bedřich Smetana zatím natolik finančně nezajištěný, že nemůže pomýšlet na sňatek. K tomu dojde až o šest let později (1849), kdy už je uznávaným komponistou, klavíristou a především (za finanční podpory rodičů, příbuzných a přátel) zakládá velmi úspěšnou klavírní školu. Dům, kde škola byla, stojí v Praze na rohu Staroměstského náměstí a Železné ulice.

Manželům Smetanovým se postupně narodí čtyři děvčátka. Bohužel tři nepřežijí (nejvíce Bedřich Smetana truchlí za druhorozenou Bedřiškou, která měla velké hudební nadání), přežije jen Žofinka a těžce onemocní i žena Kateřina. Klavírní škola už není schopna mladou rodinu uživit, a tak Smetana přijímá pozvání přátel do švédského Göteborgu (1856), aby zde dirigoval místní filharmonii, aby koncertoval a také učil. Nejdříve jede do Švédska sám, pak se na otočku vrátí pro Kateřinu s dcerkou, ale její podlomené zdraví je přinutí vrátit se r. 1859 zpět do Čech. Bohužel je pro Kateřinu cesta natolik vyčerpávající, že cestou v Drážďanech umírá. Zdrčený Smetana se s Žofinkou uchylují opět na Chloumek k jeho bratrovi. Zde se čerstvě ovdovělý Bedřich Smetana setkává se švagrovou svého bratra, Betti Ferdinandiovou. Mladou, krásnou a tak trochu chladnou a vypočítavou dívkou. Po měsíci od prvního setkání se jí Bedřich Smetana vyzná ze svých citů a požádá ji o ruku. Do roka byla svatba a mladí manželé odjíždějí opět do Göteborgu a vrátí se až v r. 1862. Z manželství s Betti se narodí dvě dcerky, Zdeňka (1861) a Božena (1863). Nicméně vztahy mezi manželi brzy ochladly a Bedřich Smetana v osobním životě není šťasten. Oč se mu nedaří v lásce, o to více se mu daří v hudbě, zejména v operní tvorbě a velmi aktivně se zapojuje do budování českého národního kulturního fundamentu. Stává se dirigentem Prozatímního divadla (1866), v té době už mají po premiéře Braniboři v Čechách; dopisuje Dalibora a Prodanou nevěstu; stane se spoluzakladatelem Umělecké besedy, sbormistrem Hlaholu, píše do Národních listů; angažuje se kolem budování Národního divadla – znám je

jeho výrok, který vyřkl při poklepání na základní kámen Národního divadla v r. 1868: „V hudbě život Čechů!“, a už má v kapse připravenou Libuši – operu, která se má hrát jen při výjimečných příležitostech, tedy zejména při otevření Národního divadla. Jeho aktivity skladatelské, dirigentské a organizační jsou opravdu obdivuhodné. Bohužel se na prahu padesátky (1874) stane to nejhorší, co může hudebního skladatele a dirigenta potkat: začínají se objevovat první problémy se sluchem a 20. října 1874 Bedřich Smetana ohluchne úplně. Jeho kapelnický plat v Prozatímním divadle je pozastaven a Bedřich Smetana se dostává do svízelné finanční situace, která jej přinutí přestěhovat se s celou rodinou (tj. s Betti a dcerami Zdeňkou a Boženou) k jeho dceři z prvního manželství Žofince do jabkenické myslivny, kde je Žofie provdána za lesního kontrolora Josefa Schwarze.

Paradoxně v této době, kdy je odstaven od dirigentského pultíku a společenského života vůbec, získává dostatek času na komponování – dokončuje rozpracované věci a píše díla, která jsou vyvrcholením jeho skladatelské kariéry. V naprosté hluchotě vzniká cyklus symfonických básní Má vlast (dokončen 1882); ve spolupráci s Eliškou Krásnohorskou, která za ním do Jabkenic zajíždí, skládá opery Hubička, Tajemství, Čertova stěna. Zrodí se 1. smyčcový kvartet „Z mého života“, České tance, Večerní písně... Moc mu ale chybí pražské kulturní dění, společnost, přátelé. Bohužel neustále se stupňující nemoc, která přináší i deprese, mu účast na společenském životě znemožňuje. S vypětím posledních sil skládá ještě 2. smyčcový kvartet a naposledy se jako hudební skladatel podívá do Prahy 18. listopadu 1883 při příležitosti otevření Národního divadla, jak jinak – jeho Libuší. Pak už jen pokračuje devastace těla i duše, 22. dubna 1884 už rodina nezvládá péči o pacienta a odváží na smrt nemocného Smetanu do Prahy do psychiatrického ústavu v Kateřinkách. Zde zakladatel české národní hudební tradice 12. května 1884 v půl páté odpoledne umírá. Tři dny poté se koná na vyšehradském hřbitově pohřeb. Zde v poklidu odpočíval až do roku 1987, kdy byly jeho ostatky vyzdvíženy (u čehož byl osobně přítomen i pan Zdeněk Vokurka) a podrobeny výzkumu významným antropologem dr. Emanuelem Vlčkem. Ale to už je jiná kapitola. Stejně jako o příčinách Smetanovy nemoci mohli bychom se rozepsat o kultu Bedřicha Smetany ať v dobrém či špatném, tak jak ho „ukoval“ další litomyšlský rodák Zdeněk Nejedlý, mohli bychom psát o zneužití Smetanova jména a hudby pro politické účely. Ano, i to vše se odehrálo. Mocní se v běhu dějin mění, války začínají i končí, společenské řády se otřásají v základech. Ryzí česká hudba Smetanova přetrvává.

Pavla Čížková

KULTURA

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ NA 3. ČTVRTLETÍ ROKU 2024

ČERVENEC

13. 7. 17. ročník **Kozodírského výstřiku** – tradiční hasičské soutěže v netradičních štafetách na louce v Kozodírkách od 10 hodin
13. 7. **20. přehlídka dechových hudeb** – *Kyzivátova kapela Libáň, DH Český ráj a DH Křídlovanka* v Bystřici u Libáně od 13:30 hodin
27. 7. **Letní putovní kino** – film **Prázdniny s Broučkem** v areálu fotbalového hřiště v Libáni od 21 hodin

SRPEN

24. 8. 20. ročník **Loučení s prázdninami** na hřišti ve Psinících od 13 h.

ZÁŘÍ

11. 9. **Výlet pro seniory do Poděbrad a Nymburka** – odjezd v 8.15 hodin z náměstí Svobody v Libáni
14. 9. 24. ročník hudebního festivalu Foerstrovy dny 2024 – **Česká hudba v proudu staletí** v kostele sv. Ducha Libáň od 15 hodin
22. 9. **Libáňské posvícení** – jarmark, stánky na nám. v Libáni, 10–16 h.
28. 9. 24. ročník hudebního festivalu Foerstrovy dny 2024 – **Houslový recitál Jana Nováka ml.** v Domě kultury Libáň od 19 hodin

Jakub Smolík a Zlatí paroháči

**Latinskoamerické
tance**

**SVAZEK OBCÍ MARIÁNSKÁ ZAHRADA
A MĚSTO KOPIDLNO VÁS ZVOU NA
OSLAVU 20. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SVAZKU**

20. července 2024 od 14:45 hodin

PROGRAM:

- 15:00 Jakub Smolík s kapelou
- 16:30 Latinskoamerické tance
+ výuka salsy
- 17:00 Kyzivátova kapela
- 19:00 Kouzelnické vystoupení
- 20:15 Crazy Dogs

Kyzivátova kapela

Crazy Dogs

Kouzelnické DUO

**vstupné
dobrovolné**

**Víceúčelové hřiště
Kopidlno, Jičínská 102**

**Pro děti:
skákací hrad, dílničky,
malování na obličej.**

**OTEVŘENÉ
ZAHRADY
JIČÍNSKA**

**Královéhradecký
kraj**

Město Libáň
Vás srdečně zve na

Putovní Kino

PROMÍTÁME

českou komedii s Barborou Polákovou a Lukášem Příkazkým v hlavních rolích

PRÁZDNINY S BROUČKEM

27. 7. 2024 po 21:00 hod.

Areál fotbalového hřiště v Libáni
Vstupné dobrovolné

Začátek promítání po setmění.
Občerstvení a sezení zajištěno. Přijďte se pobavit!

www.putovnikino.cz

MĚSTO LIBÁŇ POŘÁDÁ

VÝLET PRO SENIORY

11. září 2024

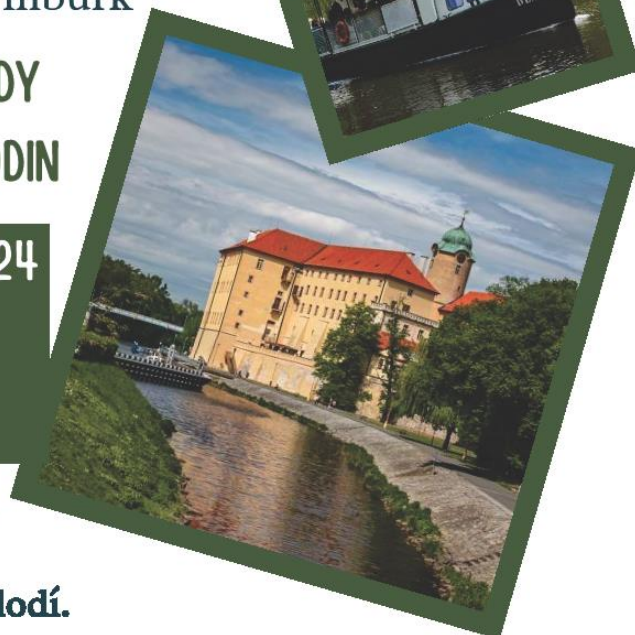
do Poděbrad a Nymburka

prohlídka s průvodcem Památníku krále
Jiřího z Poděbrad v zámku a Polabského
muzea, plavba lodí do Nymburka,
oběd v restauraci U Gregorů, komentovaná
prohlídka centra města Nymburk

**ODJEZD Z LIBÁŇ Z NÁM. SVOBODY
V 8,15 HOD. NÁVRAT CCA V 16 HODIN**

**ZÁJEMCI, HLASTE SE DO 1. 9. 2024
NA TEL. Č. 724 772 104
NEBO V LIBÁŇSKÉ KNIHOVNĚ**

**Město Libáň hradí seniorům
Libáňska dopravu,
prohlídky s průvodcem a plavbu lodí.**

FOERSTROVY DNY 2024
24. ROČNÍK HUDEBNÍHO FESTIVALU
SVATOVÁCLAVSKÝ PROGRAM FESTIVALU

ČESKÁ HUDBA V PROUDU STOLETÍ

skladby českých autorů od 17. do 21. století

CONSPIRO

JANA
VÁVROVÁ,
MONIKA
CHMELAŘOVÁ
& SPOL.

sobota 14. září 2024 15 h., Kostel sv. Ducha v Libáni, Vstupné Kč 150,-

HOUSLOVÝ RECITÁL

JAN NOVÁK housle
prof. MARTINA HÁJKOVÁ
klavírní doprovod

Jeden z nejmladších představitelů české virtuózní houslové hry. Příslušník věhlasné hudební rodiny Nováků z Mladé Boleslavi představí skladby Čajkovského, Beethovena a dalších.

sobota 28. září 2024 19 h., Dům kultury Libáň, Vstupné Kč 150,-

VSTUPENKY JSOU V PRODEJI V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ LIBÁŇ, REZERVACE NA TELEFONNÍM ČÍSLE 724 772 104

DĚTI DO 15 LET MAJÍ VSTUPNÉ ZDARMA

DĚTSKÝ DEN

V sobotu 8. června 2024 se uskutečnil v areálu fotbalového hřiště tradiční dětský den. Letošní ročník jsme chtěli pojmout trochu v duchu pohybu a sportu, který dětem chybí čím dál víc. Tradiční skákačí hrady,

malování na obličej a soutěže, které si pro děti připravili zástupci libáňských spolků doplnily tak ukázky karibských tanců v podání Beaty Ježkové, boxu, který

nám předvedli zástupci Box klubu Jičín, vystoupení siláků „strongmanů“ Marka Tykvy a Štěpána Bystřince. Loutkové divadlo Martínek zahrálo dětem jednu ze svých pohádek, dále jsme mohli slyšet vystoupení dětské hudební skupiny Dummies. Celým dnem nás za mixážním pultem provedl DJ Michal Vlk a závěr dětského dne patřil místním hasičům s pěnou.

Foto Martin Zavadil

Děti si za své soutěže odnesly jednak upomínkové magnetické puzzle s logem dětského dne, dále pak drobné sportovní náčiní jako švihadlo a hakisák a nezbytné sladkosti, které jsme letos trochu omezili a nahradili vitamíny v podobě jablka. Důležitým faktorem

bylo počasí, které vyšlo na jedničku. Soutěžní průkaz si vyzvedlo 273 dětí a věříme, že domů odcházeli všichni spokojeni.

Foto Jan Ježek

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří se podíleli na pořádání této akce. Budeme se těšit na další ročník.

Za kulturní výbor Města Libáň Jan Smetana

LOUTKOVÉ DIVADLO MARTÍNEK

Letošní divadelní sezonu jsme na domácí scéně ukončili 23. března. V dubnu jsme ještě zavítali do Hořic, kde jsme se hráli zájezdové představení. Den dětí jsme společně oslavili na libáňském hřišti 8. června, kdy jsme uvedli pohádku Kašpárek a medvěd, a tím jsme ukončili naši činnost pro letošní rok.

Během léta provedeme inventuru našich divadelních her, připravíme nové scénáře na příští se-

zónu. Upravíme technické zázemí naší loutkové scény, necháme opravit

některé poškozené loutky. Novou sezónu zahájíme jako tradičně loutkářskou přehlídkou „Řezníčkova Libáň 2024“.

Členové divadelního souboru Martínek děkují za přízeň a přejí všem našim návštěvníkům hezké prožití prázdnin.

Grossmanová Hana

DIVADELNÍ SOUBOR BOZDĚCH

Vážení divadelní diváci, rádi bychom se s vámi krátce podělili o novinky z našeho spolku. V sobotu 8. června 2024 jste nás mohli potkat na Dětském dni v Libáni, na jehož organizaci jsme se společně s dalšími místními spolky jako každý rok podíleli. Děti si u našeho stánku vytvářely vlastní poháry a medaile se sportovní tematikou, v jejímž duchu se celá akce nesla a rovnou si mohly udělat vítěznou fotku.

Kdo akci navštívil, může potvrdit, že stejně jako u ostatních stánků ani u nás rozhodně nebylo prázdné. Touto formou také děkujeme rodinným příslušníkům za jejich pomoc a celodenní nasazení, které přispělo k úspěchu celé akce.

V těchto dnech a týdnech také probíhají první zkoušky na novou komedii, kterou uvedeme v únoru 2025. Společně s tím se během léta budeme věnovat i zkoušení úspěšných *Nevěrníků*, které zahrajeme v rámci Zámeckého kulturního léta v Kosmonosech, kde jsme každoročními hosty. Těšit se na nás můžete v úterý 10. září v 19:30 na nádvoří tamního zámku. Jde o výjimečný zážitek jak pro diváky, tak i pro herce, neboť zámecké prostory nabízejí jedinečnou akustiku a tu pravou atmosféru divadla pod širým nebem. Všichni jste srdečně zváni!

Za divadelní soubor Bozděch Jitka Vokráčková

KYZIVÁTOVA KAPELA LETNÍ SEZÓNA

Nacházíme se v „rozjeté“ sezóně hudebních festivalů a rozličných kulturních akcí. S radostí konstatujeme parafrází, že: „Letošní způsob léta zdá se být poněkud bohatý pro naši kapelu!“ Zejména proto, že v našich diářích prozatím nebylo tolik termínů jako v tomto roce, které bychom věnovali hrám s naší kapelou.

Produkce jsme odstartovali 11. května v Brodku u Dětenic na slavnostním otevření tamní hasičské zbrojnice. 8. června jsme se velmi rádi zúčastnili dvou koncertů v rámci 59. ročníku festivalu Kmochův Kolín. Nejprve jsme potěšili klienty AHC Senior centrum Kolín, kde s námi zpívali nejen oni samotní, ale i zaměstnanci centra. Jedna ze sestřiček si oblékla středočeský staročeský kroj a stala se tak „hvězdou“ našeho koncertu. Poté jsme se přesunuli do domu dětí a mládeže, zvaného Zámec-

ká. Zasvěcení vědí, že v těchto prostorách vystupoval v minulosti František Kmoch se svým orchestrem. Genius loci, duch tohoto místa, převzal nad naší produkcí svou moc. Kapele se hrálo skvěle, zpěváci si užívali pěvecká

i „taneční“ čísla, když se zejména dámy blýskly ve skladbě Babičko, nauč mě charleston nebo ve Sladkém mámení z filmu S tebou mě baví svět. Na konci června 23. se představíme v Hořicích ve Smetanových sadech. Začátkem prázdnin, konkrétně 5. července, nás můžete navštívit v Pojedech, kde se zúčastníme obecního setkání a 6. července zahrajeme na společném koncertu u rybníka na Žehrově.

Na jubilejní 20. přehlídku dechových hudeb do Bystřice u Libáně vás pozveme na 13. července od 13:30 hodin. Naše pozvání přijala DH Český ráj s kapelníkem Jaroslavem Raulinem a DH Křídlovanka s kapelníkem Michalem Chmelařem.

V sérii letních vystoupení pak budeme pokračovat 20. července v Kopidlně na bývalém zimním stadionu, 27. července v Popovicích u Jičína, 24. srpna v Holíně u Jičína na oslavách SDH, 31. srpna v Košíku na Trak-

toriádě a léto zakončíme tradičně na Samšině při Setkání s českou písničkou. Věříme, že každý z vás si najde ten svůj termín, kde si užijete náš koncert.

Závěrem mi na tomto místě dovoluji malé zamyšlení a poděkování. V letošním roce kapela slaví 154

let od svého založení. Kdo naši kapelu zná, ví, že nás, stálých členů kapely, hrajících alespoň několik let, již není mnoho. Jsme proto velmi rádi, že nám stále častěji pomáhají kamarádi a muzikanti z blízkého i vzdáleného okolí. Ovšem hlavním motorem, který kapelu drží organizačně, vše zajistí, zařídí a sežene, je Tonda Čapek, který je v kaple déle jak třetinu jejího úctyhodného věku. Plně si uvědomuji, že nyní Tonda drží kapelu nad vodou. Proto ti, Tondo, za sebe, ale i celou kapelu moc děkuji a do dalších a dalších hudebních sezón ti přeji hodně zdraví a pevné nervy s námi všemi.

Vážení čtenáři Libáňských novin a příznivci Kyzivátovy kapely Libáň, přejeme vám krásné a slunečné léto, klidnou dovolenou a hodně nejen hudebních zážitků. Na brzká setkání, jejichž termíny naleznete na internetové adrese www.kyzivatovakapela.cz nebo na facebookovém profilu, se s vámi těší Kyzivátova kapela Libáň.

Mgr. Petr Drahoňovský

VÝLET PRO SENIORY DO KUTNÉ HORY

Další z výletů pro seniory se uskutečnil 22. května 2024 do Kutné Hory. Jako vždy všechny účastníky přivítala paní Hlaváčková a seznámila nás s programem výletu.

Naše putování po Kutné Hoře začalo u chrámu svaté Barbory. Všichni jsme dostali sluchátka, abychom dobře slyšeli na všech místech výklad naší paní průvodkyně (což se ukázalo jako „trefa do černého“). Prohlídka chrámu, který je patronem všech horníků a je zapsán na seznam UNESCO, mohla začít.

Tento gotický chrám se začal stavět roku 1388. Jak zvenku, tak i uvnitř je úchvatný. Viděli jsme malovaná okna, freskami zdobené zdi, gotické kresby s báňskou tematikou, krásné varhany, sochařskou výzdobu, řezbami zdobené lavice a bylo toho mnohem víc. Spolu s výkladem paní průvodkyně to byl nezapomenutelný zážitek.

Naše kroky dále vedly podél bývalé jezuitské koleje, která je nyní sídlem Galerie Středočeského kraje (GASK) se sbírkami výtvarného umění 20. a 21. století. Součástí areálu jsou i zrekonstruované zahrady. Naproti kolejím jsme z hradeb mohli obdivovat vinice na stráních a krásné údolí podél říčky Vrchlice.

Procházka pokračovala dlážděnými uličkami podél Českého muzea stříbra a středověkého dolu. Následovala krátká zastávka u domu s číslem popisným 1, kde nyní sídlí farní úřad. Z vyhlídky naproti gotickému kostelu sv. Jakuba jsme se mohli pokochat krásnými pohledy na město a hlavně na chrám sv. Barbory s nádhernou kamenickou a sochařskou

výzdobou exteriéru. Cílem procházky byl Vlašský dvůr, bývalý královský palác v němž sídlila královská mincovna. Zde se na popud Václava II. razily tzv. pražské groše. Při prohlídce jsme viděli celý postup zpracování stříbra od těžby až po názornou ukázkou ražby grošů. Za skoro tříhodinovou procházku patřilo velké poděkování paní průvodkyni, která moc pěkně o všem zasvěceně vyprávěla a vždy ochotně zodpovídala naše otázky.

Po prohlídce mincovny jsme přešli do nedaleké rodinné restaurace Čtyři sestry na oběd. Po dobrém obědě byl čas se projít městem nebo posedět v nějaké cukrárně na kávě se zákuskem.

V 16 hodin jsme odjízďeli zpět do Libáně. Myslím si, že se výlet všem účastníkům líbil. Opět jsme prožili den plný zážitků.

Děkujeme paní Hlaváčkové za perfektní organizaci a panu řidiči za bezpečnou jízdu. Těšíme se už nyní na další výlet a s ním spojené nové zážitky!

Marie Hanušová

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

VÝLET NA FOTBALOVÝ STADION FC HRADEC KRÁLOVÉ

Začátkem měsíce dubna přišla na naši školu nabídka od FC Hradec Králové účasti na otevřeném tréninku A-týmu FC Hradec Králové obohacená o doprovodný program.

Této nabídce škola využila a uspořádala 30. dubna 2024 výlet pro čtyřicet šest žáků školy do Malšovické arény pod legendární lízátka.

Žáci měli možnost zúčastnit se školy fandění, doprovodných soutěží o cenné suvenýry, dorazil i klubový maskot pan Lízátko. A hlavně fanoušci fotbalu zhlédli ukázkový trénink A-týmu FC HK. Za krásného počasí se představili všichni hráči černobílého klubu včetně realizačního týmu. Všichni účastníci byli moc spokojeni s průběhem programu a nadšení ze setkání se svými fotbalovými vzory – prvoligovými fotbalisty FC Hradec Králové.

Milan Valnoha

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

30. 5. 2024 proběhla ve Valdštejské lodžii v Jičíně závěrečná prezentace projektu Post Bellum – Příběhy našich sousedů. Smyslem a cílem projektu bylo propojit a zprostředkovat setkání nejmladší a nejstarší generace. Naše škola je do tohoto projektu zapojena již třetím rokem. V rámci projektu pracovaly Denisa Balcarová, Nikol Balcarová, Ester Fiedrichová, Anežka Kecerová, Johana Kecerová a Eliška Martínková.

Naším letošním pamětníkem byl Albrecht Šorejs, rodák z Jičína, který v 80. letech 20. století vykonával funkci zástupce ředitele na libáňské základní škole. Setkání s panem Šorejsem proběhlo v únoru, kdy jsme ho

s děvčaty navštívily v jeho domě v Jičíně. S pamětníkem děvčata nahrála téměř dvouhodinový rozhovor, ze kterého pak vybrala ty nejzajímavější pasáže. Tyto úryvky zpracovaly do rozhlasové audioreportáže a vytvořily animaci, která zpracovává životní příběh pana Šorejse. Při závěrečné prezentaci představily svou tvorbu a byly odbornou porotou velmi pochváleny.

Děkuji děvčatům, která se mnou v projektu po celou dobu byla, za jejich přístup k práci, trpělivost a nápaditost. Zároveň také děkuji nově příchozím za jejich odvahu s námi do toho jít. Věřím, že bude projekt pokračovat i v dalších letech, ovšem již v novém týmovém složení.

Mgr. Nikola Ryklová

ŘÍM 2024

Stává se již téměř tradicí, že naše škola na jaře školního roku vyjede do zahraničí. Letos pomyslný špendlík na mapě přistál v Římě, hlavním městě Itálie. Náš zájezd se konal v termínu 20.–24. května 2024. V pondělí v odpoledních hodinách jsme odstartovali z libáňského náměstí a přes hraniční přejezd Rozvadov jsme přejeli do Německa, poslé-

ze přes Rakousko do Itálie. Kolem 9. hodiny ráno jsme přijeli k římské zastávce metra Anagnina, ze které jsme odjeli do centra Říma.

První den jsme strávili v městském státě Vatikán, kde jsme navštívili baziliku sv. Petra. Fronta na Svatopetrském náměstí nás celkem zaskočila, ale naštěstí jsme nečekali dlouho a mohli se do baziliky podívat. Poté jsme se pěšky přemístili na Andělský hrad, odkud byl krásný výhled na město. Po několika rozchodech v částech města jsme nasedli zpět do autobusu, který nás odvezl na ubytování. Očekávání byla veliká, ale určitě nás ubytování nezklamalo. V čtyřhvězdičkovém hotelu

jsme strávili celkem dvě noci. Velkým lákadlem byl jistě bazén, který byl na zahradě hotelu, bohužel podle italského zákona musí být u každého bazénu plavčík. Sezóna plavčíků začíná ale až v červnu, tudíž koupání nám bylo zapovězeno.

Druhý den po snídani jsme navštívili nedaleké město Tivoli, které je prototypem tradičního italského města. Navštívili jsme objekt Villa d'Este, v němž je jeden z nejkrásnějších a největších vodních parků v Evropě. Poté jsme přejeli do Hadriánovy vily, kde jsme strávili procházkami po rozlehlém objektu celé dvě hodiny. Navštívili jsme také jed-

no z největších jezer sopečného původu. Po příjezdu na ubytování jsme si také v místním supermarketu nakoupili pravé italské dobroty.

Třetí a zároveň poslední den v Itálii jsme se opět vydali do Říma. Tentokrát nás čekaly vyhlášené památky. Nejprve jsme se museli z konečné

zastávky metra Anagnina dopravit do centra města, konkrétně ke kolo-seu. Tento úchvatný monument jsme spatřili okamžitě, jak jsme vyšli z metra. Do antického amfiteátru jsme měli možnost se jít podívat. Pro všechny z nás to byl nezapomenutelný zážitek. A těch fotek co vzniklo! Od tud jsme přešli k místům, kde dříve stálo v plné kráse Forum Romanum. Nyní tam turisté naleznou pouze pozůstatky antických staveb, ale i to stojí za to! Od Fora Romana jsme se procházkou přes Piazza di Campidoglio přemístili k vyhlášené památce, tou byla Fontána di Trevi. I přes obrovské množství turistů jsme si fontánu vyfotili a pokračovali dál v procházce městem. Tu jsme zakončili na Piazza di Spagna, kde jsme obdivovali proslulé Španělské schody. Ti, kteří ještě měli dostatek sil, si mohli schody vyjít. Po krátkém a posledním rozchodu jsme nastoupili do metra a odjeli z centra na konečnou zastávku Anagnina, kde již na nás čekal autobus, který nás dopravil zpět do Libáně. I když je Řím vyhledávanou turistickou destinací, je prosycený památkami, které na vás dýchnou antickou historií.

Zájezd se velmi vydařil, a to po všech stránkách. Byli jsme spokojeni nejen s komunikací s cestovní kanceláří ProTravel, která zájezd zajišťovala, ale také s paní průvodkyní, která nám byla po celou dobu zájezdu k dispozici, i s pány řidiči, kteří byli velmi profesionální a trpěliví. To jsme poznali hlavně při přesunech autobusem po Itálii ☺. Spokojenost se zájezdem byla patrná i ve tvářích žáků, kteří se zájezdu účastnili. Děkuje vedení školy a rodičům, že nám umožnili zájezd podniknout. A kam vyjedeme příští rok?

Mgr. Nikola Ryklová a Bc. Jitka Králová, DiS.

ZAHRADNÍ SLAVNOST

Dne 6. června 2024 se na naší základní škole konala zahradní slavnost, která přinesla spoustu radosti a smíchu jak malým, tak velkým. Mateřská škola a žáci základní školy připravili program, který rozzářil oči všech přítomných.

Slavnost začala v odpoledních hodinách a již od prvních momentů bylo cítit vzrušení ve vzduchu. Děti z mateřské školy, předvedly divadelní vystoupení doprovázené hudbou, které nacvičovaly po celé týdny a které bylo plné energie a nadšení. Diváci je odměnili hlasitým potleskem.

Žáci základní školy nezůstali pozadu a předvedli širokou škálu talentů – od hudebních vystoupení, tanečního vystoupení až po divadelní scénky. Každé číslo bylo svědectvím tvrdé práce a kreativity, kterou do příprav vložili.

V průběhu programu žáci 5. ročníku zpestřili atmosféru tím, že se s publikem podělili o své oblíbené vtipy a vyvolali tak srdečný smích a přispěli k veselé náladě.

Rodiny a přátelé, kteří se slavnosti zúčastnili, byli svědky nejen uměleckých vystoupení, ale také mohli ochutnat různé pochoutky připravené samotnými dětmi a jejich rodiči. Od domácích koláčů až po osvěžující limonády, každý stánek byl důkazem společného úsilí a pohostinnosti.

Zahradní slavnost byla nejen příležitostí k oslavě talentů našich dětí, ale také k posílení komunitního ducha. Bylo krásné vidět, jak všichni mohou sdílet společné chvíle radosti.

Tento den byl připomínkou toho, jak důležité je podporovat mladé talenty a poskytovat jim prostor pro vyjádření jejich kreativity. Jistě se již všichni těšíme na příští ročník zahradní slavnosti.

Vedení školy

SPORTOVNÍ DEN MLÁDEŽE V LIBÁŇI

V pátek dne 3. května 2024 se na venkovním multifunkčním sportovišti školy uskutečnil třetí ročník národní soutěže **Sportovní den mládeže** pro místní děti a žáky Základní školy Libáň. Účastníci sportovního turnaje se v Libáni utkali v soutěžním pětiboji, který byl složen z fotbalu, florbalu, házené, frisbee a tenisu. Na začátku sportovní akce se sešlo osm týmů, které soutěžily o nejúspěšnější družstvo turnaje.

Celkové vítězství si na turnaji v Libáni odnesl tým „IDK“, složený z členů **Denis Horák, Ladislav Ruszo, Zdeno Berky, Vladimír Barila, Adam Čakrda, Denisa Malínská a Štěpán Moravec**. Stříbrné umístění vybojoval tým „Nic“ a bronzovou příčku obsadil tým „GG“. Úspěšní finalisté postupového turnaje byli odměněni medailemi, upomínkovými diplomy a řadou dalších sponzorských cen. Hráči z Libáně, kteří se umístili na předních pozicích, obdrželi také nominaci k účasti na Národním finále v Kladně, které se bude konat dne 1. prosince 2024 v tamní sportovní hale. Na národním finále budou postupující finalisté reprezentovat zejména základní školu i město Libáň.

Sportovní den mládeže v Libáni se konal za finanční podpory Města Libáň a partnerů soutěže.

Mgr. Jan Váňa, www.tajv.cz

NÁŠ ČAS V DRUŽINĚ...

Program ve školní družině byl i letošní rok propojován všemi zájmo-

vými činnostmi a volnočasovými aktivitami. Uskutečnily se „letité“ akce, ale i nové nápady dostaly příležitost stát se stálíci v plánech družiny. Kapacita obou oddělení ŠD byla opět plně obsazena, tzn. 60 dětí. Kromě vychovatelek zajišťovaly pedagogický dohled

i asistentky, které pomáhaly při začlenění žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Tato spolupráce tudíž umožnila všem přítomným dětem zapojit se do celoročního dění...

Školní rok zahajujeme, a vlastně i ukončujeme oblíbeným malováním na asfalt, sběrem kaštanů

a rukodělnými pracemi s přírodninami. O to si podzimní období prostě říká... dýňování je už jen vrcholem dovedností! Adventní čas se všemi svými tradicemi je ukončen vánoční nadílkou. Přestože je to každý rok stejné, tak se na některé rituály děti vysloveně těší!

V zimě se děti zapojovaly do různých nabídek námětů a činností. Za zmínku stojí určitě „Hokus-pokus-polytechnikus“, kdy za pomoci mrazu vytvořily děti 2. odd. pyramidu z barevných ledů. S nástupem jara, Velikonoc a dalších radovánek jsme se lehce přenesli do téměř závěrečného období. A ať již tradiční výtvarná připomínka Dne Země nebo ča-

rodějnice – tentokrát spojeny i se závodem na zahradě – či fandění našim hokejistům prostřednictvím „Mistrovství ŠD ve stolním hokeji“ – vše se blížilo k finálovému konci školního roku. Samozřejmě jsme i často sportovali – pohybové hry, využití míče v mnoha podobách, švihadla, obruče, balanční dráhy, ping-pong, ale i „zkouška“ paraolympiády prověřily naši fyziku. Téměř letní pobyt na zahradě je už jen pověstnou třešničkou na dortu. Během školního roku jsme navštívili několikrát knihovnu včetně výstavy bižuterie, podpořili jsme školní akce a „hostili“ i dvě studentky pedagogické školy v rámci jejich praxe. Prostě – další školní rok je za námi a snad byl příjemný a zábavný pro všechny zúčastněné.

Alena Kocourková a Bc. Jitka Králová, DiS.

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Den dětí s oblibou slaví nejen rodiče se svými dětmi, ale má také velkou oblibu ve školkách. Letos jsme pro naše děti připravily netradiční oslavu. Dne 4. června se na naší zahradě konalo zábavné odpoledne s rodiči plné společných soutěží, tancování a písniček. Někteří rodiče se zprvu ostýchali do soutěží zapojit, ale obavy byly zbytečné, všechno dobře dopadlo.

A jaké soutěže to byly? Rodiče prolézali tunelem, skákali v pytlicích, běhali s dítětem na zádech, společně plnili sklenici vodou, poznávali své dítě se zavázanýma očima, děti malovaly své rodiče barvami na obličej, krmily se zavázanýma očima, přetahovali jsme se lanem atd. Jednotlivé soutěže byly prokládány hudbou

a tancováním, nechyběl ani vtipný komentář našeho DJ Michala Vlka, který soutěže svými pohotovými reakcemi ještě povýšil, povzbuzoval rodiče i děti k těm nejlepším výkonům.

Mnohokrát tatínkovi Amálky děkujeme.

Den dětí je nejen příležitostí k tomu, aby si děti užily spoustu zábavy, ale také je to čas rodiny. Velmi nás potěšilo, že se na naší krásně vyzdobené zahradě sešlo takové množství rodičů a společně s dětmi strávili příjemné odpoledne a na chvíli se stali i oni dětmi.

Také počasí nám přálo, což je velmi důležité pro venkovní akce. Po ukončení soutěží si děti zasloužily sladkou odměnu a medaile. Na závěr našeho společného setkání jsme si na ohýnku opekli buřty a došlo i na společné popovídání. Děkujeme rodičům za spolupráci a budeme se těšit na další akce v novém školním roce.

Za kolektiv MŠ Hana Vrabřlová

VU3V

ZE ŽIVOTA VU3V

Účastníci studia na virtuální univerzitě třetího věku ukončili letní semestr v akademickém roce 2023/2024 v konzultačním středisku Městská knihovna Libáň pod vedením tutorky paní Hlaváčkové a pod patronací

Města Libáň. Uplynulo už šest let od zahájení prvního zimního semestru v akademickém roce 2018/2019. V průběhu šesti let proběhlo ve středisku dvanáct semestrálních kurzů s vybranými tématy, které Provozně ekonomická fakulta České zemědělské univerzity Praha nabízí. Každou přednášku v semestru musí posluchač ukončit testem. Rovněž každý semestr je nutné ukončit testem, a to jsou dvě základní podmínky, které musí být splněny, aby účastník mohl být hodnocen a přizván k promoci na univerzitě.

Letos podmínky na přizvání k promoci splnili tři účastníci studia: paní Najmanová, paní Sobotková a pan Niedoba. Promoce se nemohla kvůli nemoci zúčastnit paní Najmanová. Zbylí dva premianti společně s tutorkou střediska Libáň se promoce zúčastnili dne 20. května 2024 v aule univerzity. Promočnímu aktu předsedalo kolegium, kterému předsedali rektor České zemědělské univerzity v Praze, děkan Provozně ekonomické fakulty a další představitelé univerzity. Paní tutorka převzala „osvědčení o absolutoriu“ pro přizvané tři absolventy. Po promočním aktu došlo i k focení absolventů s promočním kolegiem.

My jsme k zájezdu na promoci využili nabídku volných míst v autobuse, který objednalo středisko Jičín. Po promoci měli odpoledne naplánovanou návštěvu průhonického parku, což jsme absolvovali i my. Po příjezdu jsme poobědvali a pak jsme asi tři hodiny měli prohlídku parku s průvodcem. Výklad i prohlídka splnily očekávání, spokojenost byla i s počasím, které nám velmi přálo. Kolem 17 hodiny jsme unaveni nasedli do autokaru a vrátili se do Jičína.

Ani letos jsme nevyužili možnosti zakončení akademického roku 2023/2024 pořádaného univerzitou. Tak jako loni i letos jsme zvolili

vlastní jednodenní výlet do rodiště Karla Jaromíra Erbena v Miletíně. Bylo nás akorát do tří osobních aut. Tutorka střediska objednala návštěvu rodného domku K. J. Erbena, kde je památník básníka, který se v domku narodil v roce 1811.

V roce 1958 byl domek zapsán do seznamu „nemovitých kulturních památek“. V domku byla zřízená pamětní síň a muzeum. V interiéru je dobový nábytek, fotografie a podobizny K. J. Erbena a různá historická vydání Kytice. Následovala prohlídka katakomb, která příliš nezaujala. Ti zdatnější se pak šli krátce projít po naučné stezce básníka, ostatní se věnovali prohlídce náměstí. Oběd jsme měli objednan v místní restauraci, v jehož průběhu paní Čížková uspořádala kvíz ke znalostem o Kytici.

Pak jsme navštívili výrobu Pravých hořických trubiček v Miletíně. Jedná se tam o ruční výrobu, někteří z nás si také vyzkoušeli rolování trubiček. S výkladem a ukázkami nám byla nabídnuta i ochutnávka. Na závěr byla možnost nákupu tam vyráběných trubiček.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Ostroměři

v Museu Eduarda Štorcha, Karla Zemana a Matěje Kopeckého. V expozici je možné si prohlédnout přebaly knihy „Lovci mamutů“ v několika jazycích, různé exponáty z filmu „Cesta do pravěku“ a ukázky loutek či přímo loutkové divadlo.

Jednodenní výlet jsme zakončili v obci Kovač v motorestu Charlie. Tam jsme u zmrzlinových pohárů, kávy či piva zhodnotili vydařený výlet, a to jak z hlediska překrásného počasí, tak z hlediska bohatého obsahu a náplně. Byli jsme všichni spokojeni.

Závěrem chci dát na vědomí, že v říjnu začíná zimní semestr VU3V v akademickém roce 2024/2025 s tématem „Každodenní život v barokních Čechách a na Moravě“. Noví zájemci o studium, přihlaste se u paní Hlaváčkové v knihovně Libáň. Těšíme se na vás!

Karel Niedoba

MÍSTNÍ SPOLKY

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LIBÁŇ

Na jaře letošního roku proběhlo hodně událostí týkajících se našeho sboru. Od března se děti intenzivně připravovaly na nadcházející soutěžní sezónu. První soutěž proběhla na konci dubna ve Slatinách, a to běh na 60 metrů s překážkami pro jednotlivce. Naše děti celkem uspěly. Zvláště Markéta Pokorná v mladších dívkách. Starší chlapci také zabojovali a umístili se ve druhé desítce ze čtyřiceti chlapců.

Dále se všechna soutěžní družstva připravovala na okrskovou soutěž, která proběhla ve Psenicích 18. května. Muži tam obsadili třetí místo, ženy druhé místo. Děti se zúčastnily jako ukázka a zároveň tato soutěž posloužila jako generálka na okresní kolo hry Plamen. Toto okresní kolo se konalo na Vrchovině, kde děti soutěžily ve štafetách a požárním útoku. Starší děti obsadily třetí místo v kategorii pětičlenných družstev. Obrovskou radost měly z poháru, bronzových medailí a věcných cen. Tato soutěž probíhala od 24. do 26. května. Děti spaly ve velkém vojenském stanu, který vlastní náš sbor. V neděli 26. května také soutěžili naši dorostenci. Tam jsme měli také úspěch, Karel Kršek obsadil druhé místo v kategorii mladších dorostenců. Další soutěž, které se náš sbor zúčastnil, byla ve Vlčím Poli, kde muži obsadili čtvrté místo a ženy zvítězily. Děti se tentokrát nezúčastnily vzhledem k deštivému počasí.

Dále naši členové výjezdové jednotky převzali automobil Tatra 815 na slavnostním předávání techniky v Hradci Králové 19. května. Tato Tatra je důležitou náhradou za auto Liaz, které už pomalu dosluhuje.

Výjezdová jednotka měla od března do 10. června dvacet dva výjezdů k dopravním nehodám, odstranění spadlých stromů, pomoci lidem v nouzi a také k záchraně osob s přístrojem AED, tech-

nické pomoci apod.

Hasiči také průběžně na požádání spoluobčanů odvázejí železný šrot. Úklid

zbrojnice a údržba techniky je samozřejmostí. Z další činnosti chci ještě zmínit účast na pořádání dětského dne 8. června. Hasiči připravili soutěžní dráhu pro děti a na závěr vytvořili pěnu, ve které se děti vydováděly.

Je to jen krátký výčet z činnosti našich hasičů, ale dík patří všem, kdo se na všech akcích podílel. Dík také soutěžním družstvům za dobrou reprezentaci našeho sboru.

Za SDH Libáň Naďa Hakenová, jednatelka

Z ČINNOST SDH PSINICE

4. května 2024 odpoledne se na hřišti ve Psinicích linula vůně bramboráků, jelikož jsme pořádali 12. ročník Bramborákiády. Ještě tři týdny před konáním akce to vypadalo, že budeme muset letos tuto akci zrušit z důvodu nedostatku soutěžících, ale nakonec se do soutěže přihlásilo celkem dvanáct týmů, takže byla konkurence nejvyšší ze všech pořáda-

ných ročníků. A z vlastní zkušenosti musím říci, že sníst všech dvanáct soutěžních bramboráků byla pořádná fuška!

Návštěvníci tedy ochutnávali bramboráky různých chutí a dle svých preferencí poté rozhodovali o nejlepších kuchařích a kuchařkách. Na 3. místě skončil tým Rožďalovický bramborák, druhé místo obsadil tým Holky od Třešňáků a nejlepší bramboráky připravil tým Marcela a Anežka. Po celou dobu trvání akce měli všichni přítomní možnost si zakoupit některé z desítek druhů koření.

Jelikož celý den přálo počasí, nefoukal ani vítr, a když už na hřišti byli všichni hasiči, rozhodli jsme se, že večer zapálíme hromadu kletí, kterou jsme z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek nezapálili 30. dubna v rámci pálení čarodějnic. Vytáhli jsme tedy poprvé po zimě stříkačku a již tradičně jsme pomáhali zavlažovat fóliovníky chlapům ze Zahrad Psinice, aby je nějaká zbloudilá jiskra nepropálila. Přitom jsme také zjistili, že nám něco začalo velmi hlasitě rachotit ve stříkačce, takže jsme byli nuceni ji odstavit a nyní řešíme, co je to za problém a zdali bude možné ji ještě opravit.

18. května 2024 jsme u příležitosti 120 let od založení našeho sboru pořádali okrskovou soutěž v požárním sportu. Do soutěže se přihlásilo pět týmů mužů (Psinice, Brodek, Kozodírky, Sedliště, Libáň) a bohužel pouze dva týmy žen (Libáň a Psinice) a dva týmy dětí z Libáně. Na začátku starosta sboru pan Vaněk stručně něco pověděl o historii sboru, následně byly předány medaile za příkladnou práci několika našim členům a zároveň při nástupu všichni soutěžící dostali pamětní odznáček k 120 letům výročí SDH Psinice. Poté jsme se již všichni přesunuli k dráze na štafety a soutěž se rozběhla. Vzhledem k panujícímu deštivému počasí jsme se s rozhodčími domluvili, že bariéru pro muže nahradíme nízkou překážkou a kladina byla odstraněna z dráhy, aby na kluzkých površích překážek zbytečně nedošlo k nějaké újmě na zdraví.

Nejprve běžely první štafety ženy, kde naše děvčata měla horší čas a byla tedy na 2. místě. Jelikož byla trať stejná pro muže i pro ženy, tak se poté běžely první štafety mužů. My jsme nejprve netradičně nasadili štafetu, která dle našich předpokladů měla mít horší čas, a i když si nevedla vůbec špatně, tak jsme byli po prvním kole štafet na 4. místě se ztrátou více než 10 sekund na první Libáň. Následně běžely druhé štafety žen, ale ani jeden tým se nezlepšil, a tak zůstalo pořadí stejné jako po prvních štafetách, takže naše děvčata byla na 2. místě. Poté vyběhly na trať druhé štafety mužů. Jelikož jsme měli startovní číslo 1, šli jsme na řadu jako první. Vlétli jsme do toho naplno a po proběhnutí posledního člena štafety cílem z toho, k našemu překvapení byl aktuálně nejrychlejší čas. Žádný jiný tým nás poté již nepřekonal, a tak jsme k útokům nastupovali z prvního místa. Poté si štafety odběhly děti. Jelikož jedno družstvo bylo v kategorii starších a jedno v kategorii mladších, tak jejich soutěžení bylo pojato spíše jako ukázky či trénink. Každý tým byl na prvním místě ve své kategorii. K požárním útokům nejprve nastoupily děti. Každý tým si odběhl jeden pokus, a jelikož nebylo s kým soupeřit, děti rovnou obdržely medaile za účast a sladké odměny.

Následně započaly útoky žen. V prvním pokusu se našim děvčatům na proudech nepodařilo doběhnout až k terčům, takže čas 55,28 s nebyl příliš potěšující a po prvním kole byly na 2. místě. Ženy z Libáně se ve druhém pokusu ještě zlepšily (27,59 s), a tak to pro naše děvčata nebylo nic příjemného, ale na druhou stranu ani nic nepřekonatelného. Situace byla jasná – aby děvčata získala celkově první místo, musí mít lepší útok než Libáň. Holky se tedy vrhly do druhého pokusu. Musím se přiznat, že po vyběhnutí děvčat ze základny jsem se nedíval dopředu a jenom

jsem sledoval časomíru a prosil jsem ji, ať se zastaví na lepším čase, než měla Libáň. Najednou se čas zastavil na 26,84 s a já jsem věděl, že to holky dokázaly. Měly o necelou sekundu lepší čas než Libáň. Oba týmy měly součet z obou disciplín 3 body a při rovnosti bodů rozhoduje lepší útok, takže se vítězkami staly ženy Psinice!

Ihned po našich ženách jsme šli na start my muži. Domluvili jsme se, že první pokus půjdeme na jistotu, ať máme nějaký přijatelný čas. Vše se nám docela povedlo a s časem 22,07 s jsme byli spokojeni. Žádný jiný tým v prvním kole neměl lepší čas, a tak jsme byli průběžně na 1. místě. Ve druhém pokusu jsme si řekli, že zkusíme náš čas vylepšit. To se sice nepovedlo, ale i přes problém na jednom proudu jsme měli čas 22,49 s. Pak už to nebylo na nás, ale na soupeřích. Pouze jsme čekali, zdali náš čas někdo překoná či nikoliv. Poslední šli na řadu chlapi z Libáně, takže překonání našeho času bylo reálné. Libaňákům se však náš čas pokořit nepodařilo, a tak jsme v útoku byli na prvním místě stejně jako ve štafetě. V součtu bodů z obou disciplín jsme tedy měli dva body a jasné první místo.

Před vyplněním diplomů jsme se ještě domluvili, že si mimo soutěž zaběhneme ještě jeden útok, tak jsme se namíchali ženy i muži a vyběhli jsme. Vytouženou hranici 20 sekund jsme nepřekonali, ale i tak to byl nejrychlejší útok dne (21,61 s). Celkově se nám tedy podařilo vyhrát kategorii mužů i kategorii žen, což znamená, že mimo jiné ceny oba týmy získaly na rok nové putovní poháry starosty města Libáň. Zároveň oba naše týmy postoupily na okresní kolo do Nové Paky.

Celkové výsledky:	Muži:	Ženy:
	1. Psinice	1. Psinice
	2. Brodek	2. Libáň
	3. Libáň	
	4. Kozodírky	
	5. Sedliště	

Jak už bylo psáno výše, oba naše týmy na domácí soutěži vyhrály a postoupily tím do okresního kola požárního sportu, které se 2. června 2024 konalo na atletickém stadionu v Nové Pace.

Vyrazit na cestu jsme museli již před 7 hodinou, protože v 7:30 hodin byla prezentace soutěžních družstev. Po převzetí startovních čísel a stavbě stanu proti případnému dešti jsme se všichni společně přesunuli na trať štafet, kde jsme si probrali, jak se provádí předávky štafetového kolíku (proudnic) na atletickém oválu.

Štafety se běhaly společně – muži v jedné dráze a ženy ve druhé. Jako první šel na start tým mužů, jelikož muži měli startovní číslo 2. Kluci vše bez problémů zvládli, a tak jsme ve druhé štafetě byli o něco klidnější.

Poté se na start dostala naše děvčata se startovním číslem 11, která štafetu absolvovala rovněž bez velkých problémů. Po domluvě poté děvčata druhou štafetu odhlásila, aby se předešlo větším újmám na zdraví několika děvčat, která již před soutěží nebyla úplně zdravá. Poslední z našich týmů běžela druhá štafeta mužů. Vše se jim také docela povedlo a na tu lepší štafetu ztratili necelých 9 sekund. Poté se týmy mužů z důvodu deštěm namočeného fotbalového hřiště na stadionu přesunuly o cca 500 metrů dále na hřiště s umělou trávou, kde probíhaly požární útoky. První pokus se nám příliš nepovedl, když došlo ke zdržení jednoho proudaře na základně a ve výsledku byli oba proudaři daleko od čáry stříkání. Dlouho trvalo, než naplnili nástřikové terče vodou, takže jsme měli čas hodně přes minutu. Ve druhém pokusu již vše klaplo lépe, strojník raději trochu počkal s vodou, aby tam proudaři stihli doběhnout a výsledný čas byl 38,07 s, což nakonec znamenalo 6. místo v disciplíně požární útok a ztrátu cca dvou sekund namísto tří.

Souběžně s útoky mužů probíhaly běhy na 100 metrů žen. Naše ženy se snažily, jak jen mohly, ale na ty nejrychlejší běžkyně bohužel neměly a všechny se umístily ve druhé polovině výsledkové listiny. Tuto disciplínu s převahou ovládly Slatiny, kdy jejich děvčata obsadila 1. až 4. místo. Nakonec se disciplíny prohodily a na útoky se vrhly ženy. Zde se ukázal problém (nejen našeho týmu) s plněním nástřikových terčů, kde se při obou pokusech naplnění jednoho terče nedařilo podle představ a jako lepší čas si holky zapsaly 55,11 s. Poslední disciplínou pro muže byly běhy na 100 metrů. Tam pěkné 16. místo obsadil Filip Matta, kterého jsme si zapůjčili ze SDH Libáň. My bohužel tak kvalitními běžci nedisponujeme, a tak se chlapi také umístili ve druhé polovině výsledkové listiny. V celkových součtech obsadil tým mužů 9. místo ze 13 týmů

a tým žen obsadil 10. místo z 11 týmů. Přece jen je na okresní soutěži velká konkurence a navíc oba naše týmy patřily věkovými průměry mezi nejstarší týmy, takže stačit v běžích těm mladým atletům a atletkám prostě nemůžeme. Byla to ale zajímavá zkušenost a jsme rádi, že jsme se opět mohli okresní soutěže zúčastnit.

Na závěr bychom chtěli poděkovat Filipu Mattovi a Danielu Kotálíkovi ze SDH Libáň, Ondrovi Janekovi ze SDH Jičíněves a také Andree Šídlové ze SDH Podhradí za výpomoc na této soutěži.

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají s přípravou a pořádáním všech našich akcí.

Za SDH Psinice Petr Sajdl

ČERVEN MĚSÍC MYSLIVOSTI

Červen je měsícem myslivosti a ochrany přírody. A proč zrovna červen? Protože v této době přichází v přírodě na svět největší množství mláďat všech živočichů. A právě v tuto roční dobu si příroda nejvíce zaslouží ochranu, a to hlavně od nás, od myslivců.

Začínají probíhat senoseče a uskladňování krmiv na zimu. Červen je také nejvhodnějším obdobím pro přípravu letniny – jedná se o sušené letorosty listnáčů, keřů, ostružiní apod., které se uchovávají na suchých místech. V zimě potom slouží pro příkrmování spárkaté zvěře, jako doplněk potravy s vysokým obsahem tríslovin.

Myslivci se snaží intenzivně věnovat ochraně mláďat. Mláďata klade většina spárkaté zvěře, objevují se druhé vrhy zajíců, bažanti a koroptve vyvádějí kuřata. Na těchto mláďatech dovedou udělat citelné škody tlaví psi a kočky, krkavcovití i dravá zvěř.

To vše znamená hodně starostí a práce pro mysliveckého hospodáře i členy myslivecké stráže, kteří by v této době měli častěji pobývat v honitbě a střežit mladá před takovouto škodnou.

Je však nutné i upozornit veřejnost na to, že pokud někdo nalezne opuštěné mládě na louce či v blízkosti lesa, v žádném případě by je neměl odnášet ani na něj sahat! Matka totiž většinou bývá někde poblíž. Pokud by mládě přišlo do kontaktu s člověkem, matka ho již nepřijme, což v tomto případě znamená úhyn mláděte. Doporučujeme ponechat mládě na původním místě a co nejdříve se nejkratší cestou vzdálit.

Dále mají myslivci v těchto měsících již vyčištěné krmelce a dokončují opravy mysliveckých zařízení. Začíná také příprava míst v okolí rybníků na odchov divokých kachňat, které naši myslivci každoročně vypouštějí na březích rybníků a pečlivě o ně pečují až do dospělosti.

Toto, ale i mnoho dalších činností je práce našich myslivců nejen v tomto období, ale i nadcházejícím měsíci...

Radka Heršálková

Z HISTORIE

STALO SE...

1574 - před 450 lety

Příčiněním Jiřího Pruskovského dostalo městečko Libáň od císaře Maxmiliána II. nadání, jimž bylo povýšeno na město.

1794 - před 230 lety

20. května byla v Praze, po dvouletých urgencích a zdůvodňování, pro Libáň zhotovena velká hasičská stříkačka.

1829 - před 195 lety

Bylo zrušeno privilegium solného prodeje, který byl prohlášen za svobodný. Libáni dosud vynášel 100 zl. ročně.

1854 - před 170 lety

Dosavadní purkmistr Jan Macek byl na svou žádost zproštěn úřadu. Ten se postaral o zužitkování ladem ležících pastvin a o vysazování ovocných stromů. Tím dal základ městským ovocným sadům. Novým purkmistrem byl zvolen Josef Bečvářovský, měšťan z č. p. 70.

1859 - před 165 lety

V Libáni bylo založeno „Družstvo divadelních ochotníků“, které zaniklo v roce 1876.

1869 - před 155 lety

Bylo jednáno o vykácení lip ke Psenicům a o stavbě železnice z Jičína do Bakova; provedeno bylo až v roce 1871.

1874 - před 150 lety

Od kostela na Nové Město se začala stavět silnice (dnešní Jiráskova – původně Rašínova). Byla postavena z pronájmu P. Fr. Rašína a z pronájmu honitby.

1879 - před 145 lety

Byl založen „Lesovní spolek“. Tento byl v roce 1889 změněn na spolek „Hospodářsko-lesnický“.

1894 - před 130 lety

Byla založena „Starobní a výslužná pokladna Ing. Edmunda Bäcka“, cukrovaru a droždárny v Libáni.

1899 - před 125 lety

Starou školní budovu (dnes cukrárna Karolínka) koupila obec za 12.936,50 zl. a byla zde zřízena spořitelna.

1909 – před 115 lety

Na novém hřbitově bylo vykázáno místo pro zřízení katolické kaple, kolem byla vystavěna zeď a domek pro hrobníka.

1919 – před 105 lety

V Libáni byla založena z bývalé Občanské záložny záložna Živnostensko-obchodní.

1929 – před 95 lety

Mrazová pohroma zničila v městských sadech 6.667 ovocných stromů. V důsledku krize začal podnik Spilba shánět nové odběratele a nové výrobky. Začaly se vyrábět vysouvací barevné tužky (crayonky) a plnicí pera.

1934 – před 90 lety

V Libáni byl zřízen zvukový biograf.

V obecní „šatlavě“ byla zřízena noclehárna pro nezaměstnané.

1939 – před 85 lety

V tomto roce bylo provedeno oplocení koupaliště.

1949 – před 75 lety

31. ledna byl v Libáni zrušen okresní soud a jeho působnost byla přenesena do Jičína. V přízemí bývalé soudní budovy byla umístěna mateřská školka.

1954 – před 70 lety

Ochotnický spolek Bozděch vybudoval letní divadlo „V Borku“. Ze svých prostředků daroval MNV na stavbu pouze 3 vozy šterku. Firma Benetka pak 1 vagon šterku, písek a cement a provedla úpravu 2 sedadlových stupňů. Bozděch žádal KNV o příspěvek v částce 6.888 Kč. Nedostal nic a byl odkázán na ROH.

1964 – před 60 lety

V pletárně Merino byla zřízena sběrna pro čištění všech druhů textilu.

1969 – před 55 lety

Na náměstí Svobody proběhla výměna žulových kostek za asfaltový povrch. Byly odstraněny okrasné stromky z obvodu náměstí. Žulové kostky z východní části náměstí byly vybagrovány.

1984 – před 40 lety

Byla zahájena vý-

stavba zubní ambulance v č. p. 8 na náměstí. Dokončena byla v roce 1985.

1994 – před 30 lety

Byla provedena generální oprava veřejného osvětlení, vedení bylo uloženo v zemi.

Byla dokončena rekonstrukce budovy obecního úřadu, položena hliníková střecha, okapy, zavedeny „přímotopy“ místo akumulčních kamen.

2004 – před 20 lety

15. března byla zahájena plynofikace města.

2014 – před 10 lety

V srpnu byla dokončena výstavba autobusového nádraží za zdravotním střediskem po dlouhých průtazích.

Z archivu Josefa Stránského a z kronik města Libáň sestavila Mgr. Jitka Šedivá

SPORT

TJ SOKOL LIBÁŇ

Vážení čtenáři, v době, kdy píší tento článek, se chýlí fotbalové soutěže ke konci. Úvodem tradičně pár informací o týmu dospělých. Do jarní sezóny jsme vstupovali se ziskem třinácti bodů, cílem bylo jednoznačně navýšit bodový zisk a pohybovat se v lepší polovině soutěže. Tým se podařilo před jarní částí vhodně doplnit, a tak jsme očekávali, jak vše dopadne. Začátek nebyl nikterak lehký, čekaly nás zápasy s týmy z horních pater tabulky, vše ale vyšlo nadmíru dobře a začali jsme sbírat body, a to takovým způsobem, že jsme po odehrání úvodních sedmi utkání měli na kontě sedm výher. Jedním slovem paráda! Vše se zadrhlo až v Nemyčevsi, kde jsme sice byli lepším týmem, ale prohráli jsme a již v tomto zápasu jsme se začali potýkat s absencemi klíčových hráčů, což se dále projevilo hlavně v derby s Dětenicemi. Bohužel z posledních tří zápasů jsme získali pouze jeden bod a čeká nás pouze závěrečný duel na hřišti v Lužanech, před kterým jsme na šestém místě velmi vyrovnané tabulky. Sezóna nám ukázala, že se dá hrát s každým, při troše štěstí jsme mohli mít rozhodně více bodů, na druhou stranu nám závěr soutěže jasně ukázal, že pokud nám chybí klíčoví hráči, tak je to bohužel znát. Potenciál v týmu určitě je, jádro týmu má svá nejlepší léta před sebou.

Záleží ale, jak se k tomu každý postaví a hlavně, co je kdo schopen obětovat pro týmový úspěch.

Tým starších žáků Kopidlno/Libáň je kolo před ukončením soutěže na výborném druhém místě, již nyní je jasné, že nejhůře skončí třetí, což je velmi dobrý úspěch. Mladší žáci se pohybují v dolní polovině tabulky, zde máme trochu personální problémy, několik kluků v zimní přestávce ukončilo svou činnost, a tým je tak doplňován hráči z mladších kategorií. Posledním týmem našeho klubu, který bojoval na hřištích jičínského okresu, je družstvo starší přípravky. V jarní části kluci vylepšili své výsledky, a tak se dostali při finálovém turnaji do úvodní šestky týmů a nakonec skončili na čtvrtém místě, což všechny určitě potěšilo.

Tým starší přípravky po finálovém turnaji v Kopidlně

Z dalších akcí bych rád uvedl, že jsme byli vybráni jako pořadatelé finále poháru Okresního fotbalového svazu Jičín. Ve středu 19. června 2024 se od 17:30 utkají na našem hřišti Hořice „B“ proti Kopidlnu „B“.

V sobotu 22. června 2024 plánujeme brigádu, jejímiž hlavními body budou nátěr a montáž nových fošen kolem víceúčelového hřiště, výměna několika laviček, natažení lanka ochranných sítí a několik dalších nezbytných prací v areálu sportoviště. V měsíci květnu bylo na víceúčelovém hřišti provedeno čištění

a dosypání písku do umělého povrchu, což je důležitý krok k prodloužení životnosti povrchu hřiště, dále jsme provedli vertikutaci travnatého hřiště. V sobotu 27. července se pak uskuteční v areálu hřiště letní kino, kdy se bude promítat česká komedie Prázdniny s Broučkem.

Na závěr bych rád hlavně poděkoval těm, kteří se podílí na chodu TJ Sokol Libáň, fanouškům, sponzorům, zaměstnancům Města Libáň a popřál všem občanům Libáně a okolí krásné léto a hlavně hodně zdraví.

Za TJ Sokol Libáň Jan Smetana

Inzerce

Pedikúra s láskou

Bc. Ludmila Zemanová
Kollárova 490, Jičín

Mokrý pedikúra

Samostatná masáž chodidel

Přístrojová pedikúra

**Pište, volejte:
777 486 096**